

MALAQI BUDDHA

Opera 3 felvonásban Kipling néhány motívuma nyomán. Zenéje: Internet, Malaqi Buddha, Music and libretto by Zoltan Demme.

SZEREPLŐK

Xong, főisten
Zinazaga, varázslónő
A Ghuthandhali, a sziget ura
Thamariki, a Ghuthandhali fia
Xipanate, a Ghuthandhali fiának asszonya
Qaloderiqqe, a Ghuthandhali fő koronaőre
Agaberenata, a Ghuthandhali fő kincstárnoka
Thakinerati, egy quantarogani fiatalember
Xuloshinate, egy quantarogani asszony
Aratavasi, egy quantarogani hölgy
Qimerina, egy quantarogani hölgy
Ukhemorthe, egy quantarogani nő
Thabilake, egy quantarogani nő
Mahabina, egy quantarogani nő
Xemeline, egy quantarogani nő
Naxonipan, fiatal páriálány
Kháu, hasadó trópusi fa
Xanu, teafa
Hold

Naxonipan anyja, apja, nővérei, rokonai, páriák, poroszlók, quantaroganiak, szomszédos népek, száműzöttek, éneklő növények, éneklő szirtek, éneklő csillagok.

FELVONÁS, 1. KÉP, 1. JELENET.

A darab keleti hangzásvilágra épülő, cirkalmas, rajzos, nő stílusú, nő színházat idéző opera. Minden téren keleties túldisztettség és keleties asszimetria jellemzi, a színpadkép összes eleme, valamennyi jelmez, az opera eseményváza, a szereplők jellemzése, egyaránt agyondisztított és igen erősen asszimmetrikus. A dallamvilág és a ritmusvilág szokatlan, a zenében ritkán és mellékesen alkalmazott ornamentikai elemek, ékesítő elemek ezúttal vezető szerephez jutnak.

Mikor a függöny felmegy, Kháu, a meghasadt trópusi fa énekel az előtérben. Mögötte derengés, további trópusi fák halvány körvonaláival. Kháu törzsébe az ének során néhányszor szél tép bele, fája tovább hasad.

KHÁU

Quantarogan! Quantarogan! Mandulaillatú város! Ezernyi parányi csengő cseng a falaidon! A tenger habjai hófehér gyöngyök, üvegszínű gyöngyök, csengve, csilingelve áramlanak. Húrok hangjai bonganak, zsonganak, remegnek, rezzenek, ezekből áll a szél mikor végigsuhan a vidéken.

Quantaroganban minden muzsikál. Konok kövek keményen kongó hangon énekelnek. Fák hasadnak fájdalmas hegedűfutammal. Liánok kórusa fonja be dallamokkal a dzsungelt forró és fojtó trópusi éjjeleken. Levelek lágy tremolója remeg a puha alkonyokon. Énekelnek az emberek is. Melódiákból fonódnak össze a mondataik, szavaikban szelíd és vad ritmusok izzanak. Indulatukból, haragukból viharos nagyzenekar szól. Szerelmes hangulatuk eleven szerenád. Lány esteli pillantásuk altatódal. Lépésük zsoldárütem. Ismeretlen a beszéd erre. Nem hallani dallam nélkül egy mondatot se, egyetlen szót se, szárazon, zörejesen, zenétlenül.

Quantarogan! Quantarogan! Esőerdők titokzatos városa! Ó különös kasztok városa! Birtokosok, katonák, demagógok kasztjának titokzatos városa! Indokina bíborszínű, fahéjszínű, cinóberszínű gyöngyszeme! Dúsgazdag palotáidon szerecsendióvirágos, gyömbérvirágos, majoránavirágos mintázatok százai. Dúsgazdag tetőiden szedergyöngyös, málnagyöngyös, szőlőgyöngyös cserepek százezrei.

Quantarogan! Quantarogan! Dúsgazdag birtokosaidat, demagógjaidat, fegyvereseidet a távolban, koldusszegény, rongyokban vergődő, élőhalott páriák milliói övezik, porban és sárban csúszó százezreiken jeges szélként süvít végig a nyomor.

FELVONÁS, 1. KÉP, 2. JELENET.

Kháu fája tovább hasad. Dalának kezdetétől fogva, lassan, fokozatosan, Quantarogan képe bomlik ki a teljes színpadon. Zöld, dúszungel borítja be Quantarogan ódon pompájú városát. Pazar, aprólékos ornamentikával ellepett ősi épületek, óriásméretű istenszobrok, rejtelmes, zárt sziklakamrák mindenütt. Harangállvány, teli hatalmas és pici csengőkkel. Minden keletiesen agyondisztított, a külső falakon faragott, apró emberalakok, színes ékkövek sokasága, rajzos mintázatok, számos helyen immár mohával elborítva. Mindenünnen liánok lógnak. A tetőteraszokon hatalmas hosszúságú, közel háromméteres furulyákon zenekar

játszik. A furulyák lefelé lógnak, belemosódnak a dekorációba. A díszletben a lila, a fahéjszínű, a cinóber, a narancssárga az uralkodó szín. Óriásfüstölők égnek. Színes füstök, s a virágpiacok színes virágainak özöne árasztja el a színpadot.

A tereken, templomokban, ódon épületekben, virágpiacokon nyüzsgő emberforgatag előtt, a színpad előterében óriási szikla. Ezen lefelé haladó keleti írásjelekkel is, emellett vízszintesen, angolul is, cirkalmas, aranybetűs véset olvasható. Jog a véleményhez. Jog a valláshoz. Jog a szóláshoz. Jog a gyülekezéshez.

Hátul, hatalmas keleti templom tetején Xong főisten dúsan kifaragott domborműve. Buddhák, kisistenek tartoznak udvartartásához, apróbb, szintén agyonmintázott szikladomborműveken alakjuk is, nevük is ott szerepel. Különös, hogy a Quantarogan felett lebegő, természetes trópusi felhők mellett színes, az eredetieknél szebben megrajzolt papírfelhő is van az égen. A valódi nap mellett egy agyondíszített papírmásé nap is süt.

Quantarogan dúsgazdag lakói maguk is az agyonfaragott szobrokra emlékeztetnek réteges ruházatukkal. Köntöseiket beborítják az ékkövek, csillogó gyöngyök, ornamensek. Az opera során a nyelvezetük is ilyen, mindent agyonszépitgető, agyondíszítgető. A túldúsított nyelvezet átragadt civilizációjuk szegényebb rétegeire, a páriákra is.

Olajos testű, félmeztelen teherhordók túldíszített fülkével vonulnak át a színen. A fülkékben drágaközuhatagos leplekkel takart emberek ülnek szoborszerűen. Csupán a szemük számára van nyílás. Egyikük trónja magasabb.

KÓRUS

A Ghuthandali! A Ghuthandali! A Ghuthandali családja!

Ó Ghuthandali! Szivárványszínű mennybolt gyermeke! Feketésvörös alkonyi mennybolt gyermeke! Feketés sárga hajnali mennybolt gyermeke! Quantarogan ura! Készül a lakoma mára!

Kékre forrázott szőlőcsiga fűszeres zöld parajjal. Pávaszeletek zöld áfonyaszemekkel. Barackízű sonka sárgabarackon nevelt malacból. Gesztenyés fácán olajbogyóval. Császármadár körtével töltve. Vadgalamb narancsmártással. Dámszarvas vörösborban. Özremek szeletkék vörös áfonyaszemekkel. Zergesült citromosan.

Ó Ghuthandali! Szivárványszínű mennybolt gyermeke! Feketésvörös alkonyi mennybolt gyermeke! Feketés sárga hajnali mennybolt gyermeke! Quantarogan ura! Íme a hangszerek a lakomához!

Violoncello, Viola de braccio, Viola de gamba, Violino piccolo, Viola pomposo, Violoncello a cinque corde, Violetta di fagotto, Violetta da spalla, Violoncello da gamba, Viola marina, Viola bordone. És tömérdek kicsi táncmesterhegedű, szerelemhegedű és szöghegedű.

Muzsikusok hada övezi aranyozott violákkal a menetet, amely rövidesen eltűnik.

FELVONÁS, 1. KÉP, 3. JELENET.

Harangjátékok és csengőjátékok szólalnak meg. Egyre több dúsgazdag ruházatú quantarogani jön a színre. Megfigyelhető a kasztok jelenléte az öltözetekben. A fejdíszek a demagógoknál feketék, a fegyvereseknél ezüstösek, a birtokosoknál aranyozottak, pária nincs a színen. A tömeg lassan ellepi a színpadot. Kincsek, drágakövek felhalmozása folyik a városfalon, szemkápráztató pompával.

KÓRUS

Zinazaga! Ó, varázslók varázslója! Jöjj! Zinazaga! Ó, varázslók varázslója! Jöjj!

Ezüst homokóráink delet mutatnak. Zenélő óráink delet mutatnak. Illatóráink delet mutatnak. Napóráink delet mutatnak. Virágszirom óráink delet mutatnak. Gyertyaóráink delet mutatnak. Szökőkút óráink delet mutatnak.

Zinazaga! Ó, varázslók varázslója! Jöjj! Zinazaga! Ó, varázslók varázslója! Jöjj!

Örökös létezésre van szükségünk, örökös életre. Védelmet kérünk a testünk ellen. Védelmet kérünk a betegségek ellen. Ha fogaink leromlanak hadd kapjunk újakat. Ha tüdőnk lebetegedik hadd kapjunk újat. Ha gégénk megbetegedik újat akarunk. Ha gyomrunk megbetegedik újat akarunk. Ha májunk megbetegedik újat akarunk. Cserélni, cserélni, cserélni egyre a rozzant szerveket, és élni, élni, élni mindörökké... Varázsitalt adj, elhasználódó szerveinket szeretnénk cserélni! Varázsitalt adj! Magasabb rendű emberré, örök életűvé akarunk válni!

Zinazaga! Ó, varázslók varázslója! Jöjj! Zinazaga! Ó, varázslók varázslója! Jöjj!

Szebb gyerekeket akarunk mint a szomszéd népeké. Okosabb gyerekeket akarunk mint a szomszéd népeké. Ügyesebb gyerekeket akarunk mint a szomszéd népeké. Egészségesebb gyerekeket akarunk mint a szomszéd népeké... Varázsitalt adj! Varázsitalt adj! Magasabb rendű csecsemőket akarunk nemzeni!

Zinazaga! Ó, varázslók varázslója! Jöjj! Zinazaga! Ó, varázslók varázslója! Jöjj!

FELVONÁS, 1. KÉP, 4. JELENET.

Zinazaga, a varázslónő megjelenik egy oromzaton. Dúsan díszített maszkot és ruházatot visel, melyből szuronyok pengéinek sokasága mered előre. Négy, dárdák tömegét hordozó harcos kíséri, a dárdákat előre szegezve, az emberekre irányítva. Zinazaga kémleli a kincseket. Iszonyú gyűlölettel énekel, undorodik imádóitól.

ZINAZAGA

Kevééééés! Hozzatok hétszer ennyit! Hozzatok tízszer ennyit! Lebutult gazemberek! Úgy hiszitek, hogy pénzért mindent megkapni! Hát pénzt akkor! Több pénzt! Hajszold! Hajszold még jobban! Örülj bele mocsok! Ne legyed nappalod, éjszakád, nyugodt pillanatot! Pénzt! Pénzt csinálj! És zúdíts ide! Másképp tőlem semmit se várj!

Kevééééés! Hajszold! Hajszold a pénzt! Agyvérzés kerülgesse a hajsza miatt! Gyomorvérzés kerülgesse a hajsza miatt! Ellenségeid bérelt gyilkosai szurkáljanak szitává! Rohadjanak le a fogaid! Utáljanak meg a gyerekeid! Elvárom, hogy emberi ronccsa válva növeld a vagyonod! És zúdíts ide! Másképp tőlem semmit se várj!

Zinazaga és kísérete lobogó indulattal elvonul. Kháu fehéres sárga törzse, s a trópusi fák törzsei tovább hasadnak.

1. FELVONÁS, 2. KÉP, 1. JELENET.

Quantarogan tengerpartjától nem messze. Balról, a tenger közelében, lángcsóva formájú, nyúlánk és érdes sziklák, szétszórtan. Vad fájdalom a táj. Kora hajnal, kicsit még éj.

Kháu balra, a helyén, az előtérben áll. Néha hasad, roppan picit. Jobbra kaucsukfák erdejének pereme. Óriásfák, dudorokkal teliek, a göcsörtök rajtuk mintha gyógyult sebek volnának. Kérgüket késsel csapolják a páriák. Ágyéktakaró, turbán, a turbánon apró mécses, ez az öltözetük. Egész testük rongyos és szennyes. Haladnak befelé az erdőbe, így nemsoká eltűnnek a színről. A fákon hóféhér, vékony csorgások mindenütt. A hosszanti késvágásokat a fák érzik. Elfojtott sikolyokból álló énekük szól a csapolás során. Kicsit még utána is.

KAUCSUKFÁK KÓRUSA

Íhhhhhhh... Íhhhhhhhhhhhhhhhh... Íhhhhhhhhhhhhhhhhhh.

1. FELVONÁS, 3. KÉP, 1. JELENET.

Párás hajnal egy szigeten. Meleg, fülledt, trópusi. Nehezen bontakoznak ki a fák, az emberek mögüle. A színpad előterében ormótlanul pöffeszkedő, gömböc sziklák. Egyikükön lefelé haladó keleti írásjelekkel is, emellett vízszintesen, angolul is, pöffeszkedő stílusú, aranybetűs véset olvasható. Jog a véleményhez. Jog a valláshoz. Jog a szóláshoz. Jog a gyülekezéshez. Mögötte a páriák egyik nyomortelepe. Lépcsőszerűen terül el a sziklákon. Sűrűség, tömeg. Szenny, bűz, iszonyú nyomor. Haldokló emberek.

A tágabb környezet is komor. Hallani a tenger sötét morajait. Méregzöld trópusi fákat látni, féloldaluk szálkásra, csontosra van szétszáradva. Háttul keresztbordás, tépett, nyomorúságos indokínai vitorlavásznak a vizen. Ócska dióhéjak, rozoga páriacsónakok, egyébként a vizet magát alig sejtetni alattuk. Még messzebb színpompás, elegáns quantarogani vitorlálashajók. Kijebb szirt, a vízbe szokás ugrani róla. A legtávolabbi ponton magas szikla, onnan is vízbe ugranak. Gyöngyhalászat kezdődik.

Quantarogani tisztviselők porciózzák az előtérben a jutalmat a csuromvíz páriáknak, akik szuszogva érkeznek az apróbb méretű szirt irányából a gyöngyagylókkal. Pár kupac rothadó gyümölcs mindössze a jutalom, ám a jutalmazottakat így is tülekedés, koldulás, máskor szinte verekedés övezi az éhezők részéről. A baloldali tömegben látni Naxonipant, testvéreit és szüleit. Naxonipan koszos, bűdös, fekete hajú pária, mint itt akárki más. Bőrén tömérdek lila pörsenés, sárga, elgennyesedett pattanás. Szemén sárga váladék, rajta parányi, elpusztult rovarok apró pontjai. Fogai hiányosak, odvasak. Mégis van valami emelkedett és egzotikus a megjelenésében. Szennyes fehér rongyokban van, mint öt nővére is, akik messze jelentéktelenebbek és rondábbak mint ő. Anyja pici, ősz. Apja koszos, botos, éppen csak élő öreg.

A távoli szirtnél quantarogani ifjak próbálkoznak. Ám láthatóan az ő számukra ez csupán passzió, ritkán, ráérősen csinálják, mindent vidáman megbeszélnek. Eiszes külsejű katonák felügyelnek biztonságra. Díszesek a teljes testet fedő fürdődresszeik is. Quantarogan fiataljai közül egy fekete, homlokába lógó hajú fiú a legfeltűnőbb jelenség. Övé a legdíszesebb fürdőöltözet is. Thamariki, a Ghuthandhali fia ő. Körülötte a legdekoratívabb a környezet, színaranyban ragyog, ékkövektől csillog.

A látvány, a színpadkép azonban nem a páriák és quantaroganiak ellentétére épül. Átmenetesen és asszimetrikusan rajzolódik elő a színpad jobb szélének pompája. Az alaphangulat, ami a színpadképet uralja végig megmarad, süvít a nyomor.

KŐSZIKLÁK KÓRUSA

Rózsás márnagyöngy. Rózsaszín korallkagyló gyöngye. Málnaszínű üvegkagyló gyöngye. Óriáskagyló bibor gyöngye. Mandulakagyló gyöngye. Szerecsenkagyló ébenszín gyöngye. A tenger csillogó, smaragzöld vizének mélyén szerzi őket a pária. Rothadó kék körte, rothadó gránátalma, rohadó üvegmeleggy, poshadó ananász jut neki cserébe.

Ó Quantarogan ifjai! Ó kakukkfű illatú vakáció! Ó bodzavirág illatú vakáció! Kókuszillatú vakáció! Mandulavirág illatú vakáció! Dióvirág illatú vakáció! Ó szép gyöngyhalászat, üde passzió!

Ó Thamariki! Ghuthandali gyermeke! Szivárványszínű Mennybolt fiának gyermeke! Feketésvörös Alkonyi Mennybolt fiának gyermeke! Feketés sárga Hajnali Mennybolt fiának gyermeke! Quantarogan rózsaszín ege vigyázzon, óvjon.

Ó Thamariki apja! Ó Ghuthandali, Quantarogan ura! Szivárványszínű mennybolt gyermeke! Feketévörös alkonyi mennybolt gyermeke! Feketés sárga hajnali mennybolt gyermeke! Ó, ki Indokínában egyedül jogokat adományoztál a porban csúszó páriának! Citromillatú jogot a véleményhez! Ananászillatú jogot a valláshoz! Kókuszillatú jogot a szóláshoz! Almaillatú jogot a gyülekezéshez!

Ó fügeillatú szabadság!... Ó kakaóillatú szabadság!... Ó kakaóillatú szabadsághoz jutott páriák!... Ó kakaóillatú szabadsághoz jutott éhező milliók!... Ó kakaóillatú szabadsághoz jutott éhen haló milliók!

Naxonipan többször elkalandozik. Közélről kívánja látni a Ghuthandali fiát. Láthatóan régóta szerelmes az ifjúba. Nővérei nem egyszer visszaparancsolják. Más alkalommal utána mennek. Quantarogani poroszlók is megfenyegetik. Naxonipan mindvégig szótlan, szomorú.

NAXONIPAN NŐVÉREINEK KÓRUSA

Naxonipan! Naxonipan! Gyere vissza!

Bőrödön kicsi lila gyöngyszemek csillognak. Szemed vaníliaszínű váladékában parányi gyémántlegyek! Bőröd cseppfolyós sárga gyöngycseppektől sűrű. Fogaid fehér virágából elhullt néhány szírom. Hogy hiheted, hogy Thamariki harangvirág szíve megcsendül majd érted?

Naxonipan! Naxonipan! Gyere vissza!

Ébenszínű, hollószínű hajkoronádról halott heringek, halott lazacok, halott ámbráscetek illata árad. Zöld diónak, zöld mandulának erős aromáját árasztja a cseresznyeszínű szád. Hogy hiheted, hogy Thamariki harangvirág szíve megcsendül majd érted?

POROSZLÓK KÓRUSA

Pusztulj innen! Pusztulj innen! Bőrödön kicsi lila gyöngyszemek csillognak. Szemed vaníliaszínű váladékában parányi gyémántlegyek! Bőröd cseppfolyós sárga gyöngycseppektől sűrű. Fogaid fehér virágából elhullt néhány szírom. Quantarogan fiának közelébe nem mehetsz!

Pusztulj innen! Pusztulj innen! Ébenszínű, hollószínű hajkoronádról halott heringek, halott lazacok, halott ámbráscetek illata árad. Zöld diónak, zöld mandulának erős aromáját árasztja a cseresznyeszínű szád. Quantarogan fiának közelébe nem mehetsz!

NAXONIPAN ANYJA, APJA

Dühösen nekiesnek a visszatérő páriálánynak. Egy kisebb tűzrakásra mutogatnak ami az előtérben pislákol, majd a mellette elterülő, sárga, szennyvizes csorgásra és szennyvizes gödörre.

Eléééég! Beborítom a hajdat piros virággal! Arcod beszentelem a citromsárga patak cseppjeivel! Orrod karcsú bronzát belemártom aranybarna zselébe, amennyiben moccanni mersz!

Bezavarják Naxonipant egy apró üregbe. Elételepednek.

KŐSZIKLÁK KÓRUSA

Rózsás márnagyöngy. Rózsaszín korallkagyló gyöngye. Málnaszínű üvegkagyló gyöngye. Óriáskagyló bíbor gyöngye. Mandulakagyló gyöngye. Szerencsenkagyló ébenszín gyöngye. Quantarogan rózsaszín ege őrizzen, óvjon, a smaragdzöld vizeknek mélyein, amíg a páriák előhalásznak.

A távolban hirtelen üvöltések. Rohangáló quantarogani ifjak. Rohangáló poroszlók. Rohangáló páriák.

KÓRUS

A Ghuthandali fia! A Ghuthandali fia! Thamariki! Thamariki!

Lemerült és eltűnt! Ámbrás gyöngykagylóért merült! Kék csigakagylóért merült! Smaragdzöld tenger vizébe! Üde, füzöld tenger vizébe! Almazöld tenger vizébe!

Zinazaga! Zinazaga! Segíts! Segíts!

A Ghuthandali fia! Thamariki! Thamariki! Lemerült és eltűnt! Ámbrás gyöngykagylóért merült! Kék csigakagylóért merült! Smaragdzöld tenger vizébe! Üde, füzöld tenger vizébe! Almazöld tenger vizébe!

1. FELVONÁS, 3. KÉP, 2. JELENET.

Zinazaga megjelenik egy szirten az őrzőivel. Földre parancsol mindenkit.

Hallgaaaaaaass! Le a földre mind! Le a földre mind!
A porba! A porba!

Segítségéeeeeeet??? Segítséget akartok? Miféle emberek vagytok? Koldusok kirabolói! Félhalottak kiszipolyozói! Fállábú nyomorékok vérenek szívói! Éhező csontvázak morzsáinak elrabolói! Tőlem semmit se reméljeteK!

Zinazaga odafordul a remegő páriákhoz.

De ti seeee!!! De ti se! Miféle emberek vagytok? Utolsó talpnyalók! Undorító szolgálkék! Visszataszító kapcarongyok! Mindenbe beletörődő tetűk, önértetűket, ember voltukat elvesztett páriák! Tőlem semmit se reméljeteK!

Hallgaaaaaaass! Le a földre mind! Le a földre mind!
A porba! A porba!

Zinazaga gyűlölete zöld szikráival megszórja a porban remegő csoportokat. Teli lesz egész színpad porfellegekkel. Éneke közben Naxonipan a földön kuporgó tömegén keresztül kétségbeesetten a legtávolabbi szirthez rohan és az ifjú megmentésére indulva a vízbe veti magát.

1. FELVONÁS, 3. KÉP, 3. JELENET.

Zinazaga lobogó gyűlölettel eltűnik. A lassan letisztuló füstfüggönyből a távoli kőszikla körvonalai bontakoznak ki először. Rajta Thamariki, aki a homokfövényen ül, eszméletét veszítve. Háta a kősziklának támasztva, hajáról, fürdődresszéről folyik a víz. Mellette Naxonipan áll, mozog, segédkezni próbál, csuromvizesen.

Thamariki tíz menyasszonya emelkedik elő a sziklák mögül, csillagmintáktól sűrű, ám szinte átlátszó öltözetükben. Bőszülten támadnak Naxonipanra.

MENNYASSZONYOK KÓRUSA

Megmentettük! Mi mentettük meg! Mi mentettük meg! Mi hoztuk fel! Smaragdzöld tenger vizének mélyéről! Üde, fűzöld tenger vizének mélyéről! Almazöld tenger vizének mélyéről! Ó Thamariki! Ó Thamariki! Megmentőid íme eléd borulnak!

NAXONIPAN

Aprócsillagos ruhátok száraz! Sűrűcsillagos ruhátok száraz! Ezüstcsillagos ruhátok száraz. Gyémántcsillagos ruhátok száraz!

Díszes külsejű testőrök rontanak rá a párialányra.

TESTŐRÖK KÓRUSA

Ők mentették meg! Ők mentették meg! Ők hozták fel! Smaragdzöld tenger vizének mélyéről! Üde, fűzöld tenger vizének mélyéről! Almazöld tenger vizének mélyéről!

És mi segítettünk! És mi segítettünk! Gyémántként csillanó szikla csendes árnyékába vinni pihenni. Aranyló homok lágy fövényére tenni pihenni. Ezüst vízcseppeit szelíd szellővel szárítani.

NAXONIPAN

Aprószőlős ruhátok száraz! Dióleveles ruhátok száraz! Mandulaleveles ruhátok száraz! Gesztenyegyertyás ruhátok száraz!

A tömeg körülsergeli a földön pihenő, eszméletlen ifjút. Poroszlók lökdösik arrébb a párialányt. Nővérei, anyja, apja rémulten ráncigálják.

POROSZLÓK KÓRUSA

Pusztulj innen! Pusztulj innen! Bőrödön kicsi lila gyöngyszemek csillognak. Szemed vaniliaszínű váladékában parányi gyémántlegyek! Bőröd cseppfolyós sárga gyöngycseppektől sűrű. Fogaid fehér virágából elhullt néhány szírom. Quantarogan fiainak közelébe nem mehetsz!

Naxonipan kétségbeesve kuporodik a földre, egyre messzebb az ifjútól. A tömeg közben feláll a porból mindenütt, s visszarendeződik az élet.

Távoli villámlás. Nagy nyugtalanság a színpadon. Ahogy közelebbieké és erőteljesebbekké válnak a villámok, a quantaroganiak is, a páriák is, valamennyien pánikba esnek. A koldusszegény bennszülöttek bemenekülnek az erdőbe. A birodalombeliek a hajókat eloldják, sietve elvitorláznak. A Ghuthandali fiát otffelejtik.

Naxonipan egyedül marad az eszméletlen ifjúval.

1. FELVONÁS, 4. KÉP, 1. JELENET.

Éjszakai tenger. Rengeteg csillag van az égen. Ezüstösen csillog a víz. Nagyon távolról Quantarogan éjszakai csillogása is érzékelhető. Nyomorult, keresztbordás vitorlázatú hajóján Naxonipan hazafelé viszi az eszméletlen ifjút az otthonába. Thamariki az árbocnál ül, időnként megmoccan, ám észlelhetően nincs magánál. Naxonipan fehér, szennyes sáljában mögötte áll és szerelmes mozdulatokkal az ifjút óvja a szélől, a víztől. Néha megigazítja a rozzant vitorlát.

NAXONIPAN

Rongyos foszlányok helyett csillagokból szövöm meg szép ruhám. Nehéz csillagmintákat szőni. Rossz fonálból a csillagok pereme, éle sose marad egyenes. Kicsi lányként mikor még módosabbak voltunk, annyiféle csillagmintát mutatott anyám. Szép volt a nevük, metszetsillagos, vágotsillagos, sebzetsillagos, amint emlékszem. Ám valamennyinek szomorú neve volt, mert csillagot szépen megszőni még senkinek se sikerült.

Thamariki mellé guggol, álmódzva nézi a csillagos eget.

Szép lesz a csillagmintákból szőtt ruhám. Gallérján sebzetsillagos, zúzotsillagos. Vállain törötsillagos, vágotsillagos mintázatú. A hátánál hasitotsillagos, fájócsillagos, metszetsillagos. Finom ujján rezgőcsillagos, remegőcsillagos. Derekán derescsillagos, zuzmaráscsillagos.

A hidegtől megremegő, eszméletlen ifjúra ráteríti a rongyos sálját.

Fázol szerelmem. Csak foszlányokból való rongyaim vannak. Álmodd, hogy rezgőcsillagos, remegőcsillagos. Álmodd, hogy fájócsillagos, törötsillagos, hasitotsillagos. Álmodd hogy zúzotsillagos, sebzetsillagos. Álmodom én is. Rongyos foszlányok helyett csillagokból megszövöm szép ruhám.

Az elhalkuló zenében a színpad elsötétül.

1. FELVONÁS, 5. KÉP, 1. JELENET.

Quantarogan tengerpartja. Komor vízmorajlás. A tengerből kis felület csillog csupán. Rajta a korábról ismert quantarogani vitorlások. Egészen közel Naxonipan keresztbordás ócska vitorlája. Lángcsóva formájú, nyúlánk és érdes sziklák, szétszórtan. Jobbról Quantarogan ódon pompájú épületei, rengeteg növény. A trópusi esőerdő egész idáig ér.

Hajnalodik. Emelkedő vörös nap. Csak félsziluetet látni a tájból egyelőre. Ám lassan kirajzolódnak az emberek is. Thamariki egy sziklának nekidöntve ül eszméletlenül. Naxonipan betakarja fehér, koszos sáljával, rárag néhány rongyot is magáról, melegíteni szeretné. Hirtelen Thamariki tíz menyasszonya emelkedik elő a sziklák mögül. Böszülten támadnak Naxonipanra.

MENYASSZONYOK KÓRUSA

Pusztulj innen! Pusztulj innen! Bőrödön kicsi lila gyöngyszemek csillognak. Szemed vaníliaszínű váladékában parányi gyémántlegyek! Bőröd cseppfolyós sárga gyöngy cseppektől sűrű. Fogaid fehér virágából elhullt néhány szírom. Thamariki közelébe nem mehetsz!

Testőrök emelkednek elő a sziklák mögül.

TESTŐRÖK KÓRUSA

Pusztulj innen! Pusztulj innen! Ébenszínű, hollószínű hajkoronádról halott heringek, halott lazacok, halott ábrárcetek illata árad. Zöld diónak, zöld mandulának erős aromáját árasztja a cseresznyeszínű szád. Thamariki közelébe nem mehetsz!

Undorodva ledobálják Thamarikiról a pária rongyait. Naxonipan kétségbeesve hátrál, hajója felé kényszerítik. Pár testőr a parton marad őrködni. A többiek és a menyasszonyok máris viszik az ifjút az épületek irányába.

Basszuskórus lassú, méltóságteljes ébresztő éneke szólal meg a messzi épületekből. Naxonipan kicsi, keresztbordás hajójával kétségbeesetten köröz a vízen.

FÉRFI KÓRUS

Quantarogan! Quantarogan!

Ezüst homokóráink hajnalt mutatnak. Tükörlap óráink hajnalt mutatnak. Fuvolázó óráink hajnalt mutatnak. Kakukkos óráink hajnalt mutatnak. Muzsikáló szelencéink hajnalt jeleznek. Zenélő órakulcsaink hajnalt jeleznek.

A lassan felerősödő fényben Xong főisten hatalmas domborműve bontakozik ki Quantaroganban, az egyik magas épületen. Körülötte a kisistenek. A bölcs tekintetű Xong haja, szakálla a szélrózsa minden irányába elágazik, az ősi napistenekére emlékeztetően. Épp hozzá fohászodik Qaloderiqqe, fő koronaőr és a koronatanács.

A tanács tagjai földön üldögélő, sovány aggastyánok, ősz szakállal. Körülöttük füstölők lobognak, komor, fekete, feketés kék, feketés zöld, méregzöld párába vonva őket, az aggok úgy mutatnak, mintha egy málló, ősi szoborpark elemei volnának.

Qaloderiqqe Xong domborművére emeli arcát. Komor basszuséneke mintha valahonnan az ősidők mélyéről jönne.

QALODERIQQE

Ó Xongunk! Ó hatalmas jóistenünk!

Ó dédelgetett jóistenünk! Ó, Quantarogan minden nap szeretett jóistene! Nekünk kincseink vannak, emelj ó minket magasabbra mint az alantas szomszéd népek! Nekünk kincseink vannak, emelj ó minket magasabbra mint az alantas páriák! Ó borzalom! Csillogó díszű fejünk ugyanúgy megfájdul akár a szomszéd népeké! Ó borzalom! A fogunk ugyanúgy megfájdul akár a szomszéd népeké vagy a páriáké!

Ó borzalom! Mibennünk is könny, takony, nyál van, akár a gusztustalan páriákban! Ó borzalom! Mi is ugyanúgy vizelünk és ürítünk mint a mocskos páriák!

A lobogó füstölők komor, fekete, feketés kék, feketés zöld, méregzöld párája mindjobban ellepi a színpadot, alig venni észre már merről is jön a mormogó ének.

FÉRI KÓRUS

Ó hiába kincs, kincsesen feldíszített ház, kiszépített köntös, ha könny, takony, nyál mutatja minden nap, hogy ugyanolyan alantasak vagyunk mint a páriák. Ó hiába kincs, kincsesen feldíszített ház, kiszépített köntös, ha vizelet, ürülék mutatja minden nap, ugyanolyan alantasak vagyunk mint a páriák.

Nem tudunk különben lenni! Nem tudjuk kincseinket csodálni! Nem tudjuk önmagunkat csodálni, amíg undorító jellemzőink vannak akár a szomszéd népeknek és páriáknak!

Ó tüntesd, tüntesd el belőlünk a test tisztátalanságait!

A kapsokat! A kapsokat szaggasd szét amik az alantasokhoz fűznek!

QALODERIQQE

Ó Xongunk! Ó hatalmas jóistenünk!

Ó dédelgetett jóistenünk! Ó, Quantarogan minden nap szeretett jóistene!

Nekünk kincseink vannak, emelj ó minket magasabbra mint az alantas szomszéd népek!

Nekünk kincseink vannak, emelj ó minket magasabbra mint az alantas páriák!

Ó borzalom! Csillogó fiainknak, lányainknak szomszédok sőt páriák is megtetszenek!

Ó borzalom! Ó fiaink, leányaink képesek szomszédokba sőt páriákba beleszeretni!

FÉRFI KÓRUS

Ó hiába kincs, kincsesen feldíszített ház, kiszépített köntös, ha fiaink, lányaink bármikor beleszerethetnek egy alacsony rendű, alacsony életű, alávaló páriába.

Ó tüntesd, tüntesd el belőlünk a lélek tisztátalan zavarait!

A kapsokat! A kapsokat szaggasd szét amik az alantasokhoz fűznek!

Qaloderiqqe fő koronaőr kincsekkel teliszórt köntösének körvonalai bontakoznak ki a komor, fekete, feketés kék füstfelhőből.

QALODERIQQE

Nekünk kifinomult higiénánk van! Magasabb rendűvé tégy minket a szomszéd népeknél!

Nekünk kincses eleganciánk van! Magasabb rendűvé tégy minket mint akárkit a világon!

Ó Xongunk! Ó dédelgetett jóistenünk! Ó Quantarogan minden nap szeretett jóistene! Ha a test alantas problémáitól mentesítesz minket! Ha a lélek alantas problémáitól mentesítesz minket! Ha hagyod hogy kikezdetlenné váljunk ezektől! Ha hagyod, hogy sebezhetlenné váljunk ezektől! Akkor vaníliaillatú szeretetünk megerősödik!

A komor füstfellegek tisztulnak, hangosan, himnikusan kezd szólni immár az ének.

Ó Xongunk! Ó dédelgetett jóistenünk! Ó Quantarogan minden nap szeretett jóistene! És ha a haláltól is mentesítesz minket! És ha hagyod hogy okosabb, egészségesebb gyermekeket nemzzünk, mint a szomszédos népek! Akkor vaníliaillatú szeretetünk a százszorosára, az ezerszeresére, a százezerszeresére erősödik!

A füstölőtől távolabb, túlszínezett, túlékszerezett, csillogó ruhákban, áhítatos nők csacsognak.

NŐI KÓRUS

Ó Xongunk! Ó dédelgetett jóistenünk! Legelőször a higiénáinkkal csinálj valamit! Higiénánkat ürülék zavarja. Ó tedd hogy kellemes legyen ürülékünk illata.

Ó hadd legyen fahéjillatú, vaníliaillatú, narancsillatú, rózsairillatú, ibolyairillatú az ürülékünk! Ó hadd legyen lila színű, rózsaszínű, vaníliaszínű.

Ó Xongunk! Ó dédelgetett jóistenünk! Eleganciánkat vizelet is zavarja. Ó tedd hogy kellemes legyen vizeletünk illata! Ó hadd legyen liliumillatú, gyöngyvirágillatú! Ó hadd legyen rubinszínű, smaragdszínű!

Qaloderiqqe a komor, fekete, feketés kék füstök között felemeli a karjait. Áhítatosan befejezi az imát.

QALODERIQQE

Ó Xongunk! Ó hatalmas jóistenünk!

Ó dédelgetett jóistenünk! Ó minden nap mélyen szeretett jóistenünk! Nekünk kincseink vannak, emelj minket magasabbra mint az alantas szomszéd népeket! Nekünk kincseink vannak, emelj minket magasabbra mint akárkit a világon!

Lassan teljesen megvirrad. Quantaroganban a kórusok elhallgatnak. Magányos tengeri szikla rajzolódik elő a reggeli napsütésben. Naxonipan bukkan fel a közelében. Naxonipan kiköti keresztbordás, ócska vitorlását. Feljön a sziklára.

NAXONIPAN

Zinazaga! Zinazaga! Segíts!

Ó Zinazaga! Börömről a kicsi lila gyöngyszemeket vedd el. Cseppfolyós sárga gyöngycseppjeimet apaszd el. Segíts hogy fogaim fehér virágának szirmai megmaradjanak! Segíts, hogy Thamariki harangvirág szíve megcsendüljön értem!

FELVONÁS, 5. KÉP, 2. JELENET.

Zinazaga kísérőivel megjelenik. Millió apró sugár csillog a vízen, a szikla érces szemcséin a színpadképre inntől parányi pontok pointillista villogása a jellemző

ZINAZAGA

Hallgaaaaass!!!! Önimádó! Önmagáról gyönyörű szavakkal áradozó! Nem kicsi lila gyöngyszemcskék csillognak rajtad! Rüh! Rüh! Rühös kutyák, fertőző disznók kiütése! Nem szépecske, sárgácska gyöngycsepppek csillannak arcodon, nyakadon, mindenütt. Genny!! Genny!! Kénsárga, bűdös váladék!

Nem fogaid fehér hóvirágszirmai hullanak! Nem! Nem! Csorba, törött, odvas és szuvas minden az elbűdösödött szádban. Thamarikiről imádd! Thamarikit imádd! Ne magadat!

NAXONIPAN

Imáááááádom őt! Imáááááádom őt!

Naxonipan kitörő, túlhevült lobogással, fájdalommal teli sikolya átüt a vízmorajlason, szinte minden megáll a színpadon. Zinazaga is megdöbben egy pillanatra. Otthagyja őrzőit, odasétál a páriához.

ZINAZAGA

Imádot?... Látom, valóban imádot. Látom, tüzel a bőröd. Látom, tüzel az arcod. Hevült és tüzes a szemed mint a párjára sóvárgó állaté. Ó szerencsétlen, véged van!

NAXONIPAN

Ó Zinazaga! Ébenszínű, hollószínű hajkoronámról halott heringek, halott lazacok, halott ámbráscetek illatát vedd el. Cseresznyeszínű számból a zöld mandula erős aromáját üzd el! Segíts, hogy Thamariki harangvirág szíve megcsendüljön értem!

Zinazaga indulatba jön.

ZINAZAGA

Elveszem az önimádó szavaidat! Elveszem az önimádó mondataidat! Csak énekelhetsz ezután! Egyetlen értelmes szó se jön elő soha a szádból! Így is elindulsz?

Naxonipan túlhevült boldogsággal feláll, teljes teste a reménytől remeg.

NAXONIPAN

Igen! Igen! Elindulok Quantaroganba! Elindulok Thamarikihez. Ha kiszépülök, harangvirág szíve megcsendül majd értem.

Zinazaga fellobogó indulattal, mérgesen énekel.

ZINAZAGA

Esztelen lány! Önhitt, önimádó nő! Tudd! Tudd! Álmaid szerelmének se a lelke, se a szíve, se semmije soha se csendül meg egy páriáért!... Önimádó nő! Így is elindulsz!

NAXONIPAN

Igen! Igen! Elindulok Quantaroganba! Elindulok Thamarikihez. És igenis! Igenis! Ha kiszépülök, harangvirág szíve megcsendül majd értem!

Ó Zinazaga! Börömről a kicsi lila gyöngyszemeket vedd el. Cseppfolyós sárga gyöngycseppjeimet apaszd el! Ébenszínű, hollószínű hajkoronámról halott heringek, halott lazacok, halott ábrárcetek illatát üzd el!

Zinazaga döbbenet nézi a mámoros vágytól remegő páriát.

ZINAZAGA

Elment a maradék eszed is?... Legyen hát! Legyen! A legszebb lány leszel Quantaroganban. A legszebb köntösöket te viseled majd. A legtöbb kincs, legtöbb drágakő téged borít majd... De a szavaid nem maradnak meg, csak az éneked!

Zinazaga visszasétál a sziklára.

ZINAZAGA

És tudd! Tudd! Tudd! Tudd, hogy soha, soha, soha.
Se a lelke, se a szíve, nem csendül meg érted soha!

Zinazaga és kísérete eltűnik.

1. FELVONÁS, 6. KÉP, 1. JELENET.

Thamariki palotája. Dús, keleti függőkert. Mindenünnen liánok lógnak. Kőszobrok, kőlámpások, kőkutak. Hófehér lótoszvirágok, buján. Kőlépcső, mögötte épület. Csaknem teljesen beborítja a trópusi esőerdő. Nagy ablaknyi lásain aranyozott ernyő. Felül tetőterasz. Tele fákkal, virágokkal ez is. Fölötte toronyszoba a szín jobb oldalán. Lótoszok a színpad előterében. A lótoszvirágok kelyhei lassan kitérülnek.

LÓTUSZVIRÁGOK KÓRUSA

Ó Thamariki! Ó Thamariki! Ghuthandali gyermeke! Szivárványszínű Mennybolt fiának gyermeke! Feketésvörös Alkonyi Mennybolt fiának gyermeke! Feketés sárga Hajnali Mennybolt fiának gyermeke! Ó de gyönyörű a palotád!

Mi lótoszvirágok vagyunk. Hófehéren világítunk. Ám a lótoszkehely körül a fűben van még rengeteg parányi virág is. Apróbojtorján, kamillavirág, kankalin, kékzúzmó, liliomszirom, fátyolvirág, hófű, didergővirág, vadarvacskák, árvacsálnak, sóscsepp, harmatszeme, csillagpázsit, csemetegögyökér.

Naxonipan fehér, tiszta ruhában, megszépülve immár, ámulva előjön a növényzetből. Hollófekete haja fényes, egyenes, vállára omló göndör csigafürtökben végződik. Óvatos. Egyelőre a fehér lótoszvirágok között bújkál meg. Nem mer a palotába menni.

1. FELVONÁS, 6. KÉP, 2. JELENET.

Óvatos lépései közben Naxonipan egy harangállványnak ütközik, amely megcsendül. A liánokon katonák ereszkednek alá azonnal. Naxonipan belemossa a lótuszvirágok körvonalába magát. Thamariki is kijön a csengésre. Gyerekes, lelkes kamasz. Int a katonáknak, majd ő szétnéz. A katonák akár a szobrok azonnal megmerevednek.

THAMARIKI

Legszebben csengő csengőim jeleznek. Elefántcsontcsengőm jelez. Aranyló borostyáncsengőm jelez. Kék üvegcsengőm jelez. Csendesen szép csengőim! Csendesen! Csengő hangotok úgy sokkalta szebb!

Naxonipán fél összetalálkozni szerelmével. Lapul a hófehér lótuszvirágok között. Thamariki épp erre megy el. Naxonipan lelepleződik, hátrálva, a sötét növényzet előtt már észrevenni az alakját. Thamariki fellelkesül dús, dekoratív külsején.

THAMARIKI

Csigafürt, hollókék csigafürt, ébenschín csigafürt! Ó kéktengeri csigák gyönyörű vonalai! Ó kék csigaházak szép rajzolatai? Ó hát ki lennél te, ily gyönyörű csigafürtökkel megszórva zsenge vállaidon?

Dél kínai, hószálú selyem. Japán piheselyem. Jávai aranselyem. Emitt virágszirmos szumátrai csipke. Amott teavirágos celebeszi csipke? Ó hát ki lennél te, csipkés selyemmel megszórva zsenge alakodon?

Dél Keresztjének gyémántjai! Mesés fűszerszigetek csillogó gyöngyei! Borostyánkő, kék zefír, vörös rubin, zöld smaragd, opál! Ó hát ki lennél te, ékkövekkel megszórva csipkekönnyű selyemruhádon?

NAXONIPAN

Óóóó... Óóóó... Óóóó... Óóóó... Óóóó... Óóóó...

THAMARIKI

Ó hát a lótuszvirágok lánya vagy! Ó te is a titokzatos lótuszkehely gyermeke vagy! A lótuszok lányai mind némák! Amint te is.

NAXONIPAN

Óóóó... Óóóó... Óóóó... Óóóó... Óóóó... Óóóó...

THAMARIKI

Ó, fázol lótuszvirágok lánya! Ó fázol, te legtüneményesebb köntös viselője amire valaha rápillantott szemem! Ó, a köpenyem foszló rongy csupán milliárd csillámmal végigszórt selyemruhához mérve. A köpenyembe beleszótt kincsek kopott kövek csupán sziporkázó ékköveidhez mérve. Engedd, hogy mégis reád terítsem. És odabenn egy szép szobában majd megpihensz.

Thamariki Naxonipanra borítja a köpenyét és a palotába viszi. Mielőtt belépnének, a bal oldali ablaknyílás enyhén megvilágosodik. Thamariki tizenkét nevelőnője áll ott. Tüneményesen bájos, fiatal nők, idegen civilizációk nyelveinek megtanulásában segédkeznek az ifjúnak. Eltérő külsejűek, kínai, fekete, arab, indián, maláj, maori és európai nők. Öltözetük azonban egybemossa őket. Alkattól lefelé és mellkastól cipőig a szoborszerű quantarogani ruhát viselik.

THAMARIKI

Ők nevelőnőim! Távoli birodalmak beszédére tanítanak Majorannaillatú franciára. Szerecsendió illatú olaszra. Fahéjillatú portugálra. Kókusz aromájú kínaira. Ananász aromájú japánra. Banán aromájú arabra. Narancs aromájú malájra és másra.

A jobboldali ablaknál szintén világosság gyűl. Ott egymagában áll egy nevelőnő. Ő hirtelenszöke, északi nő. Haja feltornyozott, a tortadíszekre emlékeztet. Őrzi titokzatos különállását, amíg az összes nevelőnő pár szót mond nyelvén az ifjúnak, ő csupán elmosolyodik. A kívülállását külön kiemeli, hogy körtével teli tálak tömege látható körülötte, talpas tálakra halmozva is, aranyló gyümölcskosarakra púpozva is, széles gyümölcsöstálcákon is.

NEVELŐNŐK KÓRUSA

Faz favor, boa tarde! Prego, buon giorno! Bitte, guten tag! Please, have a good day! Por favor, buenos dias! Var god, god dag! Prosze, dzien dobry! Alstublieft, goedendag! Dozo, konnicsiwa! Harap, selemat siang! Je vous en prie, bonjour! Ole hyva, heipparalla!

Thamariki és Naxonipan mögött bezárul a palota. A liánokon további örök ereszkednek alá és megmerevednek mint a szobrok.

1. FELVONÁS, 7. KÉP, 1. JELENET.

Quantarogan belsejében. Xong főisten hatalmas domborműve látható az egyik épületen. Körülötte a kisistenek. A bölcs tekintetű Xong haja, szakála a szélrózsa minden irányába elágazik, az ősi napistenekére emlékeztetően. Épp hozzá fohászodik a koronatanács, amely a szabadban ülészik. Archaikus, agyonszínezett, részletgazdag színpadkép övezi az ülészőket.

A tanács tagjai földön üldögélő, sovány aggastyánok, ősz szakállal. A füstölők komor, fekete, feketés kék, feketés zöld, méregzöld párába vonják őket, úgy mutatnak, mintha egy málló, ősi szoborpark elemei volnának. Xanu, a teavirágokkal dúsan beborított teafa csacsogva énekel az előtérben.

XANU

Xong! Xong! A Ghuthandali koronatanácsa hozzád fohászodik! Xong! Xong! A Ghuthandali koronatanácsát bölcs cselekedetekhez segítsed!

Xong! Xong! Thamariki tíz menyasszonyát az imént csapták el! Csengő hazugságra nyílt a cseresznyeszínű szájuk. Gyöngyöző hazugságra nyílt az üvegmeleg színű szájuk. Csobogó hazugságra nyílt az üvegcsamóca színű szájuk. Szemtanúk látták, hogy a csillagszemű ifjú megmentője egy idegen, egy ismeretlen volt!

A távoli tengeröbölben kis hajócskák színes vitorláit villognak. Papiroknak tűnnek. Papír felhők úsznak az égen, valódi alig van. Papírmásé nap is süt az igazi mellett.

Ó! Ott! Ott! Épp most vitorláznak el a szigetről! Be szép a csillagos narancssárga vitorlájuk! Be szép a csillagos citromsárga vitorlájuk! Be szép a csillagos ananász sárga vitorlájuk! Be kár hogy a csillagszemű ifjút nem ők mentették meg!

Xanu felfedezi a kitárt karra felálló, Zinazagához fohászoló Qaloderiqqét, utolsó szavait már suttoja.

QALODERIQQE

Ó Xongunk! Ó hatalmas jóistenünk! Engedd Zinazagát segíteni nekünk! Ó Zinazaga! Jöjj! Segíts! Ó! Segíts Quantarogannak! Ó Zinazaga! Jöjj!

Qaloderiqqe karmozdulatára kincsek felhalmozása kezdődik. A tér minden irányából jönnek velük a színpompásan öltözött emberek.

XANU

Ó! Kincs! Kincs! Kincs! Ékkövekkel teli ezüst elefántülések! Gyaloghintók, hordozóágyak királyok számára, ezüsttel és smaragdos zománccal ékesítve! Arany gyertyatartók, száraikon smaragdok remegnek!

Ó! Kincs! Kincs! Kincs! Rég elfelejtett istenek szobrai, aranyból, ezüsből, gyémánszemmel! Páncélruhák, acéljuk arannyal vonva, gyöngyszemekkel megszórva! Sisakok, taréjukon és szegélyükön galambvérszínű rubinnal!

QALODERIQQE

Ó Xongunk! Ó hatalmas jóistenünk! Zinazagát engedd, engedd segíteni nekünk!

Zöld napernyős nők csoportja érkezik.

NŐI KÓRUS

Ó Zinazaga! Jöjj! Szabadabb, kényelmesebb testet adj nekünk! Ó Zinazaga! Jöjj! Zavartalanabb, kellemesebb testi működéseket adj nekünk! Több kincset! Több kincset! Több kincset hoztunk mint legutóbb!

Arany napernyős csoport érkezik.

Ó Zinazaga! Eleganciánkat ürülék zavarja. Ó tedd hogy kellemes legyen ürülékünk illata. Ó hadd legyen fahéjillatú, vaníliaillatú, narancsillatú, rózsailleszté, ibolyailleszté! Ó hadd legyen lila színű, rózsaszínű, vaníliaszínű Íme aranytálcákon milyet szeretnénk! Íme ezüsttálcákon milyet szeretnénk!

Ó Zinazaga! Eleganciánkat vizelet zavarja. Ó tedd hogy kellemes legyen vizeletünk illata! Ó hadd legyen liliumillatú, gyöngyvirágillatú! Ó hadd legyen rubinszínű, smaragdszínű! Íme a kristályos kehelyben milyet szeretnénk! Íme a csillogó üvegkehelyben, milyet szeretnénk!

Csillogó kehelyben többeknél színes vizelet, aranytálcákon színes ürülék van. A díszletbe is, a színpadképbe is, az ornamentikába is zavartalanul illeszkednek ezek, szinte észrevehetetlenek, csupán a szöveg nyomán válik érthetővé, miről is van szó. További, díszes külsejű quantarogani polgárok érkeznek a színpadra. Töménytelen mennyiségű ékszerrel, ékkövekkel, arannyal árasztják el a színt..

XANU

Ó! Kincs! Kincs! Kincs! Pajzsok teknősbékahéjből, orrszarvúbőrből, vörös aranytartóval és peremmel, szélükön smaragddal kirakva! Egész halom kard, tör, gyémántmarkolattal! Arany áldozati csészék és serlegek!

Ó! Kincs! Kincs! Kincs! Karkötők, karperecek, tömjénfüstölők, fésűk, illatszeres csészék. Aranyládák, kiömlik belőlük a csiszolatlan csillagzafir, opál, macskaszem, zafir, rubin, smaragd és gránát.

Szinte tűt se lehet leejteni annyira megtelik a színpad Quantarogan belefulladás látszik a töménytelen kincsbe. Alig tudnak mozogni, moccanni már az agyondekorált emberek.

NŐI KÓRUS

Ó Zinazaga! Jöjj! Szabadabb, kényelmesebb testet adj nekünk! Ó Zinazaga! Jöjj! Zavartalanabb, kellemesebb testi működéseket is adj nekünk!

1. FELVONÁS, 7. KÉP, 2. JELENET.

Zinazaga megjelenik egy oromzaton. Dúsan díszített maszk és ruha van rajta most is, melyből szuronyok pengéinek sokasága mered előre. Négy, dárdák tömegét hordozó harcos kíséri, a dárdákat előre szegezve, az emberekre irányítva

ZINAZAGA

Külsínt imádó, sötét agyú gazemberek! A higénia! A higénia az élet igazi értelme, mi más? Érette mindent érdemes megcsinálni, érte nem szabad sajnálni semmit?

Külsínt imádó, sötét agyú, gazemberek! Az elegancia! Az elegancia az élet értelme mi más? Érette mindent érdemes megcsinálni, érte nem szabad sajnálni semmit?

Ráförmed Qaloderiqqére, aki vitázna vele ékköves ruhájában.

Hallgaaaaaass! Hát higénián keresztül kell megítélni az embereket, az életet? Hát elegancián át muszáj megítélni az embereket az életet? Hát ezzel az összeharcsolt csillogó semmivel muszáj megmérni az embereket, az életet?

Hallgaaaaaass! Micsoda kincstömeget hordtatok össze! Elveszem tőletek mind! Tessék! Ettől fahéjillatúan, vaníliaillatú üritetek. Ettől lilán és rózsaszínűen Ettől meg gyöngyvirágillatúvá válik a vizelet. Tessék! És most ideadni mindeneteket!

Átadja a bűvös szereket. A varázslónő szolgaserege jelenik meg. Hamarosan kihordják a kincstömeget a színről

KÓRUS

Zinazaga! Adj mást is! Varázsított adj, elhasználódó szerveinket szeretnénk cserélni! Varázsított adj! Magasabb rendű emberré, örök életűvé akarunk válni!

Zinazaga! Adj mást is! Szebb! Okosabb! Ügyesebb! Egészségesebb gyerekeket akarunk mint a szomszéd népeké! Varázsított adj! Magasabb rendű csecsemőket akarunk nemzeni!

ZINAZAGA

Ahhoz ez kevéséééééééééé!

Zinazaga testőrei között, kisöpörve a tömérdek kincset a színpadról, szolgálival együtt eltűnik

1. FELVONÁS, 8. KÉP, 1. JELENET.

Thamariki függőkertjében, a tetőterasz és toronyszoba közelében vagyunk. Alkonyodik. A fák, bokrok, körte formájúra vannak nyírva. A toronyszoba lépcsőin is, a toronyszobában is körtét tartalmazó talpas tálak, gyümölcsöstálák mindenütt.

LÓTUSZVIRÁGOK KÓRUSA

Illatos körte, kék körte, diókörté, csigakörte, vajkörte.
Csengelőkörté, csilingelőkörté, csendülőkörté, csillogókörté, csengőkörté.

Ó lányt a toronyszobában titok övezi! Mandulakrém ízű rejtelem. Mogyorókrém ízű rejtelem. Diókrém ízű rejtelem. Kakaóvaj ízű rejtelem.

Ó a lányt a toronyszobában titok övezi! Szamócajam ízű rejtelem. Málnajam ízű rejtelem. Almajam ízű rejtelem. Áfonyajam ízű rejtelem.

Naxonipan! Naxonipan! Gyere haza!

Sósfüvekből főzünk teát, hogy szavaid visszajöjjenek. Sócserjékből főzünk teát, hogy mondataid visszajöjjenek. Sósteák, sósborok és sóspálinkák segítenek rajtad!

Naxonipan! Naxonipan! Gyere haza!

Látod! Nem lesz különb a sorsod mint a mienk! (*Előlobbanó kárörömmel.*) Látod! Nem lesz különb sorsod mint a mienk! Látod! Nem lesz különb sorsod mint a mienk! (*Újra együtt érzően.*) Látod! Nem lesz különb a sorsod mint a mienk!

Feledd Thamarikit! Feledd Thamarikit! Harangvirág szíve nem csendül meg érted!

NAXONIPAN

Óóóóóóóóóó... Óóóóóóóóóóóóóó... Óóóóóóóóóó...
Óóóóóóóóóó... Óóóóóóóóóóóóóó... Óóóóóóóóóó...

Naxonipan fájdalmas, lassú mozgással eltűnik egy szirt mögött. A nővérek vitorlásai egyre messzebbre sodródnak a vízen

NAXONIPAN NŐVÉREINEK KÓRUSA

Naxonipan! Naxonipan! Gyere haza!

Sósfüvekből főzünk teát, hogy szavaid visszajöjjenek. Sócserjékből főzünk teát, hogy mondataid visszajöjjenek. Sósteák, sósborok és sóspálinkák segítenek rajtad!

Naxonipan! Naxonipan! Naxonipan! Naxonipan!

A nővérek vitorlásai eltűnnek a messzeségben.

1. FELVONÁS, 9. KÉP, 2. JELENET.

Lassan hajnalodni kezd. Vad fájdalommal lesz teli a táj. Lángesóvaszerű sziklák rajzolódnak elő. Ágyékkötős, turbános, rongyos, csontsovány páriák mindenütt. Dolgoznak, köveket hasítanak és törnek mázsás vassúlyokkal, rozsdás nehezékekkel, ócska szerszámokkal. Csontváztestük véres, a jelenet során is sérüléseket szenvednek néhányan. A hasításokat, töréseket a kősziklák érzik. A törések hangjai közben időnként elfojtott sikolyokból álló énekük szól.

KŐSZIKLÁK KÓRUSA

Íhhhhhhhhhhhhhh... Íhhhhhhhhhhhhhhhh... Íhhhhhhhhhhhhhh.

Naxonipan hol egyik, hol másik szikla mögül nézi a páriákat. A turbános nyomorultak mellett álló örök néha cifra szíjjakkal végigverik az erejüket vesztett, vergődő, nehezen mozgó páriákat.

NAXONIPAN

Óóóóóóóóóó... Óóóóóóóóóóóóóó... Óóóóóóóóóó...

Haladnak be a kősziklák közé a kötőrők, az örök, s nemsoká eltűnnek a színről

1. FELVONÁS, 10. KÉP, 1. JELENET.

Quantarogan belsejében. Xong főisten hatalmas domborműve látható az egyik épületen. Épp hozzá fohászkodik Qaloderiqqe és a koronatanács. Archaikus, részletgazdag színpadkép övezi az üléselőket. Am feketébe van vonva minden ezúttal a városban! Az agyondíszítettség azonban így is jellemző, noha az éjszínű épületeken és szobrokon az ornamensek ezúttal ezüst színűek. Az ezüstös, cirkalmas minták, az ezüstösen remegő rojtok ellepik szinte az egész színpadot Megvirradt Thamariki esküvőjének reggelén, ennek szól a pompa. Előtérben Xanut, a teafát látni, egyelőre még nem énekel. A távolban, a tengeröbölnél hatalmas hajók állnak, szembetűnően nem quantaroganiak.

Quantarogan lakosai, kézművesei, muzsikusai agyondekorált, ezüstöktől ékes, éjsötét ruháikban a színre vonulnak. Megérkezik a koronatanács és Qaloderiqqe is.

QALODERIQQE

Ó Xongunk! Ó hatalmas jóistenünk! A legpompásabb esküvő napja íme elérkezett! A legelegánsabb, legszebb színben úszó esküvő napja elérkezett. Az ébenszínű, az éjszínű esküvő napja elérkezett.

XANU

Ó koromfekete bársonyok, brokátok, selymek suhogása! Ó! Ébenszínű bársonyok, brokátok, selymek suhogása! Ó! Éjszínű bársonyok, brokátok, selymek suhogása! Ó mi elegáns! Ó mi szép!

Xanu halkabbra fogja, bizlmaskodva, csacsogva énekel.

Ó Quantaroganban a feketeség izgalmas újdonság! Igazi, izgató unikum!
Ó Quantaroganban a komorság izgalmas újdonság! Igazi, izgató unikum!
Ó Quantaroganban a keserűség izgalmas újdonság! Igazi, izgató unikum!
Ó Quantaroganban a szomorúság izgalmas újdonság! Igazi, izgató unikum!

QALODERIQQE

Ó Xongunk! Ó hatalmas jóistenünk! Ó hála legyen néked! Ó hála, hogy a legkirályibb a legritkább kincsek, a fekete gyémántok csillognak az esküvőn! Ó hála, hogy a legkirályibb, a legritkább kőzetek, a fekete márványok csillognak az esküvőn!

Ó Xongunk! Ó hatalmas jóistenünk! Ó hála legyen néked! Ó hála, hogy a legkirályibb, a legritkább italok zamatát ízlelhetjük az esküvőn! Ó hála hogy keserűlikörök, keserűborok zamatát ízlelhetjük az esküvőn!

Ó Xongunk! Ó hatalmas jóistenünk! Ó hála legyen néked! Ó hála, hogy a legkirályibb, a legritkább ételek zamatát ízlelhetjük az esküvőn! Ó hála, hogy keserűgombák, keserű kaviárok zamatát ízlelhetjük az esküvőn!

XANU

Ó! Mi különös kincs a feketeség itt! Ó! Mi különös kincs a keserűség itt!
Mi ritka, ingyenc csemege a szomorúság itt! Micsoda ritka, ritka, ingyenc csemege a megkeseredett íz errefelé!

NŐI KÓRUS

Ó kincsekkel körberakott quantaroganiak! Ó magasabb rendű quantaroganiak! Ó élvezzétek, élvezzétek a ritka, ritka, ingyenc csemegéket!

Ó a feketeség! Mi élvezetes! Ó a komorság! Mi élvezetes! Ó, a keserűség! Minő különös, ízletes csemege! Ó a szomorúság! Minő érdekes, izgató, ingyenc érzés!
1.FELVONÁS, 10. KÉP, 2. JELENET.

Nászinduló szólal meg mély szomorúsággal. Quantarogan lakosai, ezüstöktől ékes, éjsötét ruháikban végeláthatatlan sorokban vonulnak végig a színpadon. Közöttük Naxonipant is látni, fekete, ezüstcsillagokkal megszórt ruhában.

XANU

Ó koromfekete bársonyok, brokátok, selymek suhogása! Ó! Ébenszínű bársonyok, brokátok, selymek suhogása! Ó! Éjszínű bársonyok, brokátok, selymek suhogása!
Ó mi elegáns! Ó mi szép!

Olajos testű, félmeztelen teherhordók túldíszített fülkével érkeznek a színpadra A fülkében drágaközuhatagos leplekkel takart emberek ülnek szoborszerűen. Csupán a szemük számára van nyílás. Egyikük trónja magasabb.

KÓRUS

A Ghuthandali! A Ghuthandali! A Ghuthandali családja!
Ó Ghuthandali! Feketévörös alkonyi mennybolt gyermeke! Feketés sárga hajnali mennybolt gyermeke! Ó, fiad nászának napja megvirradt!

Csillogó, fekete nászi ruhában az ifjú szerelmespár érkezik.

KÓRUS

A Ghuthandali fia! A Ghuthandali fia! A Ghuthandali fia és menyasszonya! Ó Ghuthandali fia! Feketévörös alkonyi mennybolt gyermekének gyermeke! Feketés sárga hajnali mennybolt gyermekének gyermeke! Ó, nászodnak napja megvirradt!

Elképesztő fekete pompa övezi a szerelmeseket. Hamarosan krizantémok, temetővirágok özöne is elárasztja őket. Lábaikhoz koszorúkat helyeznek, mint a sírokra szokás. Xanu kezd csacsogva énekelni.

XANU

Ó krizantémok. Ó bársonyapintású szirmok. Ó selyemtapintású szirmok. Ó lehetfinom tapintású szirmok. Ó üde tapintású szirmok! Ó illanó tapintású szirmok! Ó éteri tapintású szirmok! Ó! Mi szép! Mi szép! Mi elegáns!

Quantarogan lakosai körülrajkák a fiatalokat rengeteg sötét szőlőfürttel.

1. FELVONÁS, 10. KÉP, 3. JELENET.

Harsonazene. Keleti, ám egyszerű öltözetű emberek érkeznek, csillogó üvegekkel.

XANU

Ó követek jönnek! Ó követek a feketés zöld trópusi fákkal teli szigetéről! Ó a fekete jávai esőerdők követei. Ó a fekete szumátrai esőerdők követei. Ó a fekete borneói esőerdők követei. Ó a fekete celebési esőerdők követei.

Harsonazene. A követek a színig megtöltött üvegeket átadják a nászi pár szolgálóinak, akik elrendezik őket a virágok és szőlőfürtök övezetében.

KÖVETEK KÓRUSA

Jáva kincseiből való a nászi adomány. Csomborfüves keserűbor. Kékliliommal fűszerezett keserűbor. Almafagyönggyel fűszerezett keserűbor. Cseppjeit felénk finom patikamérleglen mérik és aranyért árusítják

Szumátra kincseiből való a nászi adomány. Kakukkfüves keserűbor. Levendulával fűszerezett keserűbor. Gyopárral fűszerezett keserűbor. Cseppjeit felénk finom patikamérleglen mérik és aranyért árusítják

Borneó kincseiből való a nászi adomány. Kaporleveles keserűbor. Tormagyökérrel fűszerezett keserűbor. Farkasalmával fűszerezett keserűbor. Cseppjeit felénk finom patikamérleglen mérik és aranyért árusítják

Celebesz kincseiből való a nászi adomány. Gyertyafüves keserűbor. Málnalevéllal fűszerezett keserűbor. Almalevéllal fűszerezett keserűbor. Cseppjeit felénk finom patikamérleglen mérik és aranyért árusítják

Kórus himnikus éneke szól amíg a papok az istenkép alatt összeadják a nászi párt.

KÓRUS

Ó Xongunk! Ó hatalmas jóistenünk! Add, hogy dúsgazdag, termő legyen a nász!

Ó Xongunk! Ó hatalmas jóistenünk! Add, hogy dúsgazdag, termő legyen a nász!

NAXONIPAN

Óóóóóóóóóó... Óóóóóóóóóóóóóó... Óóóóóóóóóóóó...

1. FELVONÁS, 10. KÉP, 4. JELENET.

Xong képmására tekintve leborul lassan mindenki, a színpad elnémul. Távolból felsíró hegedűk hangjai hallatszanak. Hóféhér hegedűkkel muzsikások érkeznek.

Piramis-szerű, falépcsős dobogó körvonalai bontakoznak ki a hullámozó tömeg mögül.

KÓRUS

A Ghuthandhali fiának tiszteletére! A Ghuthandhali fiának és asszonyának örömére! Ünnepi énekviadal! Ó ki követi legtökéletesebben a hangszerek futamait! Ó ki képes hangszerként használni a törékeny és tökéletlen emberi géjét!

Íme a hegedűfutamok! Íme a hullámozó, habzó, gyöngyöző violafutamok!

A Ghuthandhali fiának tiszteletére! A Ghuthandhali fiának és asszonyának örömére! Ünnepi énekviadal! Ó ki követi legtökéletesebben a hangszerek futamait! Ó ki képes hangszerként használni a törékeny és tökéletlen emberi géjét!

Íme a hegedűfutamok! Íme a hullámozó, habzó, gyöngyöző violafutamok!

A felsíró hegedűkön bravíros futamok szólalnak meg. A hegedűsöket körülseglik a fiatal lányok, sorban egymás után utánozni igyekeznek a violák szólamait. Többet hosszú szakaszokat is végigénekelnek a virtuóz és nehéz melódiából, ám senkinek sem sikerül a melódia zárásáig eljutni. A kórus felkonferál minden egyes énekest.

KÓRUS

Qimerina, a kiváló koronaőr leánya,

cseresznyevirágos ezüstékszerekkel!
Ó Ukhemorte, a koronaékszerész a leánya,
mandulavirágos ezüstékszerekkel!
Ó Thabilake, a kiváló kincstárnok leánya,
üvegmelegvirágos ezüstékszerekkel!
Ó Mahabina, a kiváló bronzműves leánya,
ananászvirágos ezüstékszerekkel!
Ó Xemeline, a kiváló kőszobrász leánya,
szilvavirágos ezüstékszerekkel!
Ó Aratavasi, a kiváló faszobrász leánya,
almavirágos ezüstékszerekkel!

Ó a Lótuszvirágok kiváló leánya is próbálkozik
ezüstcsillagos ruhájában!

Naxonipan teli torokból, felszakadó fájdalommal, szíve szakadtából végigéneklí a nehéz, virtuóz melódiát.

KÓRUS

Ó Ghuthandali fia! Ó Ghuthandali fiának asszonya! Illessétek hódoló hajlással a Lótuszvirágok kiváló leányát! Illesszétek fejére a győzelmi gyémántkoszorút!

Thamariki is, Xipanate is, a tömeg is leborul a túldekorált, falépcsős piramis csúcsán álló pária előtt. Naxonipan lassú mozdulattal szétártja ezüstköntösét és a porba ereszti. Iszonyú rongyai, vállának, alkarjának vörös és sárga, gennyes pattanásai jönnek elő mögüle. A tömegben rémület, sikítózás. Naponipán lesétál a lépcsőn és a riadtan elhúzódo, sipítózó emberek övezetében csendesen elhagyja a színpadot

1. FELVONÁS, 11. KÉP, 1. JELENET.

Éjszakai tenger. Rengeteg csillag van az égen. Ezüstösen csillog a víz. Nagyon távolról Quantarogan éjszakai csillogása is érzékelhető még. Nyomorult, keresztbordás vitorlázatú hajóján, Naxinopan hazafelé igyekszik. Megnyugodott, derűs lélekkel dúdolja immár azt a melódiát, ami nemrég még szerelmes éneke volt. Ócska rongyait néha meglebegteti az óceáni szellő.

CSILLAGOK KÓRUSA

E lánynak egykor csillagmintákból szőtt ruhája volt. Gallérján sebzettsillagos, zúzotcsillagos. Vállain töröttsillagos, vágotcsillagos mintázatú. A hátánál hasitotcsillagos, fájócsillagos, metszetcsillagos. Finom ujján rezgőcsillagos, remegőcsillagos. Derekán derescsillagos, zuzmaráscsillagos.

Elmúlt a csillagokból szőtt álom, eltűnt a csillagmintás szép ruha. Nincs többé semmi, ami sebzettsillagos, zúzotcsillagos. Nincs többé semmi ami vágotcsillagos, metszetcsillagos. Nincs többé semmi ami remegőcsillagos, rezgőcsillagos, zuzmaráscsillagos, jegescsillagos.

NAXONIPAN

Mmm mmm mmm mmm mmmmmmm... Mmm mmm mmm mmm mmmmmmm... Mmm mmm mmm mmm mmmmmmm...

CSILLAGOK KÓRUSA

Elmúlt a csillagokból szőtt álom, eltűnt a csillagmintás szép ruha. Nincs többé semmi, ami sebzettsillagos, zúzotcsillagos. Nincs többé semmi ami vágotcsillagos, metszetcsillagos. Nincs többé semmi ami remegőcsillagos, rezgőcsillagos, zuzmaráscsillagos, jegescsillagos.

A felszikkázó, felsziporkázó, felcsengő csillagok éneke nemsokára elhalkul. Naxonipan vitorlája eltűnik a messzeségben. Fügöny.

2. FELVONÁS, 1. KÉP, 1. JELENET.

Éjszaka. Thamariki palotája. Dús, keleti függőkert. Mindenünnen liánok lógnak. Kőszobrok, kőlámpások, kőkutak. Hófehér lótuszvirágok, buján. Kőlépcső, mögötte épület. Csaknem teljesen beborítja a trópusi esőerdő. Nagy ablaknyílásain aranyozott ernyő. Felül tetőterasz. Tele fákkal, virágokkal ez is. Fölötte toronyszoba a jobb oldalon. Egy távolabbi tetőterazon, Xong képe alatt, őszfehér vénemberek ülnek és imát mormolnak. Csoportjuk felett hosszú nyelű, cseresznyepiros esernyők, ruháik szamóca-pirosak, meggypirosak, mellettük csillogó üvegvázák. Gyümölcsökkel feldíszített tejszínhabos kehelyre emlékeztet a őszfehér vénék együttese. Ahogy a hold a felhők között halad, feltűnik, hogy távolban több hasonló, feldíszített tejszínhabos kehelyre emlékeztető csoport is üldögél.

A színpad előtere néptelen. Thamariki lép ki a kertbe, kezében két rongydarabbal.

VÉNEK KÓRUSA

Hmmm... Hmmm... Hmmm... Hmmm... Hmmm... Hmmm... Hmmm... Hmmm... Hmmm...

THAMARIKI

Zinazaga! Ó Zinazaga! Segíts!

2. FELVONÁS, 1. KÉP, 2. JELENET.

Zinazaga megjelenik egy oromzaton. Dúsan díszített maszk és ruha van rajta most is, melyből szuronyok pengéinek sokasága mered előre. Négy, dárdák tömegét hordozó harcos kíséri, a dárdákat előre szegezve.

THAMARIKI

Zinazaga! Ó Zinazaga! Gesztenyetorta illatú rejtelem van az életemben. Mandulatorta illatú rejtelem van az életemben! Diótorta illatú rejtelem van az életemben! Csokoládétorta illatú rejtelem van az életemben!

ZINAZAGA

Le a porba előttem! Önimádó gazember! Önnön dolgairól szépen csobogó szavakkal áradozó gazember! Semmi csokoládéillat! Semmi dióillat! Semmi kakaóillat! Két koszos és bűdös rongydarab van nálad, semmi más.

Thamariki letérdepel, mutatja az azonos anyagú, azonos szennyeződésű, összeillő rongydarabokat a varázslónak.

THAMARIKI

Egyiken is mandulavirágos, szerecsendióvirágos mintázatú a szenny. Másikon is mandulavirágos, szerecsendióvirágos mintázatú a szenny. Egyiket fürdőköntösömbé beleragadva találtam amikor a málnagyöngyös, szedergyöngyös gyöngyhalászatból megmenekültem. Másikat a fahéjszagú, fűszerszagú falépcsőn találtam mikor az énekviadalról a pária elment.

ZINAZAGA

És hallgattál, lapítottál, magadnak őrizgetted a rongyok rejtelmét önimádó gazember! Semmi fiúi tisztelet, hogy apádnak elmond. Semmi fiúi lelkesedés, hogy anyádnak elmond! Semmi hitvesi közösség, hogy szerelmednek elmond! Ágyatok közös, de a pária soha.

THAMARIKI

Xípanatét nem szeretem már! Meghízott! Csúnya lett!

Kék körtékkel hullámosított haja kiegyenesedett. Bíborszín körtéktől feszes melle immár megpuhult. Füzöld körtékkel lágyított csípője csúnyán, csúnyán elzsírosodott.

Thamariki a rongyokat nézegeti.

ZINAZAGA

Összeillenek a rühös és gennyes rongyok ugye? Nos tudd, tudd, az a pária mentette meg az életedet! Szeretted téged! Utánad kívánt jönni palotádba! A lótuszvirágok lányának köntösét én adtam rá! Csilingelő beszédhangját, mondatait, szavait adta érte!

Thamariki Zinazaga dala közben döbbsen felemelkedik a földről.

THAMARIKI

Óóóóóóóóó... Óóóóóóóóóóóóóóóóóóó... Óóóóóóóóó...

ZINAZAGA

Összeillenek a rühös és gennyes rongyok ugye? Nos tudd, tudd, az a pária mentette meg az életedet! Szeretted téged! Ám beledöbbsen, hogy a kincses felszín mögött mi van itt valójában. Ám beledöbbsen, hogy a kincses köntöseid mögött milyen vagy valójában! Ám beledöbbsen, hogy soha sem akarna a pároddá válni és örökre elment innen.

THAMARIKI

Egy páááaria!! Egy pária soha!... És tévedett, hatalmasat tévedett a lótuszvirágok leánya! Amint kincses köntösöm mutat, olyan vagyok! Ahogy kincseink tündökölnek, oly nagyszerű és szép az élet is itt! A felszín, a felszín, a felszín mindent elárul!

Zinazaga leparancsolja a földre az ifjút újra

ZINAZAGA

Le a porba előttem! Ó te külsínt imádó gazember! Beléd fojtom! Beléd fojtom az ostoba szavaidat! Odanézz! Oda arra a sereg vénre! Mit lát belőlük a szemed?

THAMARIKI

Ó cseresznyepiros ernyők! Ó köntösök számóca-pirosan, meggypirosan. Akár a tejszínhabos kehely csillogó gyümölcszemektől színesen! Ó! Színarany bőr a homlokokon! Gyémántosan felcsillogó hajszálak! Ezüstösen rezzenő szakállak!

Zinazaga hirtelen kivilágítja a tetőteraszt. Rárivall a vénekre. Ők leszedik díszes köntöseiket, beteg, csontsovány, ágyékkötős alakjuk jön elő.

ZINAZAGA

Le a köntösökkel!... Láss hát! Láss! Csontig lesoványodott testek elaggva! Csonton lötyögő bőr! Reszkető lábak és kezek! Vastag visszerek! Ilyen az öregség!

De láss mást is! Bénán lógó alkar. Csámpázó, kacsos láb. Lecsonkolt combcsont.Hólyagos, kiütéses bőr! Felpuffadt gyomor! Összevizezt comb! Ilyen a betegség!

És tudd! És tudd! Ezek a beteg csontvázak egyszer megmerevednek és soha nem moccannak utána. Lerohad róluk minden, csak a csont marad. Ilyen a halál!

Zinazaga elsötétíti a véneket. Azonnal visszaáll az eredeti állapot. A díszes, tejszínhabos kehelyre emlékeztető csoportban az őszfehér öregek áhítatosan mormolják imáikat.

THAMARIKI

Ó cseresznyepiros ernyők! Ó köntösök számóca-pirosan, meggypirosan. Akár a tejszínhabos kehely csillogó gyümölcstől színesen!... Ó Zinazaga! Belőlem is beteg válhat? Belőlem is öreg válhat? Belőlem is halott válhat? Nem! Nem!... A hatalmas Xongnál kincsekkel kiváltom ezt!

ZINAZAGA

Világteremtő és benne feloldódó hatalmas Xong kincsekkel nem megnyerhető. Nem fogad kincseket teremtményeitől, se füvektől, se fáktól, se kövektől, se kavicsoktól, se madaraktól, se emberektől!... Ne számíts rá. És rám se.

Zinazaga kísérvével együtt eltűnik egy pillanatra.

THAMARIKI

Zinazaga! Zinazagaaa!...

Thamariki Buddhák aranyszínű csoportjához megy. Áhítatosan lekuporodik előttük, úgy énekel.

Akkor kisisteneim megvédenek! Ó diótortaszínű kisistenek! Aranylók színébe öltözött istenek!Betegnek lenni ugye nem engedtek engem? Megöregedni ugye nem engedtek engem? Meghalni ugye nem engedtek engem?

Zinazaga kísérvével együtt újra megjelenik egy magaslaton.

ZINAZAGA

Eléééég! Tudod, hogy kik ezek egyáltalááááán?

Ez Buddha. Akárcsak te, ugyanakkora önimádó volt! Magára hagyta a fiatal feleségét, hogy zavartalanul elmélkedhessen, miképpen mentheti meg magát az öregségtől és elmúlástól. Otthagytta a kisfiát, hogy ő se zavarja a gondolkodásban.

Ez Kaszava Buddha. Magára hagyta a beteg anyját és az őserdőben elmélkedett, miképpen úszhatja meg az emberre rárótt pusztulást. Ez Jagara Buddha. Otthagytta a bajából kiségitő barátait,elment elmélkedni,miképp juttathatná magát örök élethez.

Eléééég! Éntőlem immár semmit se várj!

Zinazaga kíséretével együtt eltűnik.

THAMARIKI

Zinazaga! Zinazagaaa!...Ó én nemes szívű isteneim! Ó én védelmezőim! Védelmezzetek betegségtől, öregségtől, pusztulástól! Óvjatok betegségtől, öregségtől, pusztulástól!

Thamariki földig hajol a szobrok előtt és a rongydarabokat mutatja nekik éneke során.

Ó nemes védelmezőim, én is méltóvá válok a nemességetekhez! Én is nemesen viselkedem a páriálánnyal. Én is nemesen cselekszem és megjutalmazom őt!

Elviszem néki parányi rézsobraitokat. Elviszem hozzá diótortaszínű parányi szobraitokat! Elviszem hozzá aranylő mandulatorta színű picis szobraitokat. Elviszem hozzá aranylő mézeskalács színű szobraitokat! Védelmezzetek! Védelmezzetek engem! Védelmezzetek!

Zinazaga alakja elősejlik egy messzi magaslaton.

ZINAZAGA HANGJA

Ájtatos csaló! Ennivalót! Ennivalót vigyél inkább nekik! Ne szobrokat!

Thamarikihez Zinazaga hangja nem jut el. Áhítatosan leomlik a földre a kisistenek előtt. Körülötte kinyílnak fűben a hófehér apróvirágok szirmai. Gúnyosan énekelnek.

APRÓVIRÁGOK KÓRUSA

Cseresznyével díszített tejszínhabos serleg csillogása! Bibormeggyel díszített tejszínes serleg csillogása! Szamóccával díszített tejszínes serleg csillogása!

Ó a bölcseket a bíbor köntös alatt nem övezi immár rejtelem! Szamóccajam ízű rejtelem. Málnajam ízű rejtelem. Almajam ízű rejtelem. Áfonyajam ízű rejtelem.

Ó a tejszínhab, a hideg krém, a csillogó üveg pohárban nemsokára gyöngyözően megolvad, gyöngyszínekkel elolvad, gyöngyvizekként, gyöngycseppeként szétcsorog.

Elillan a te erőd is egyszer! Elgyöngül a te tested is egyszer, megöregszel, megbetegszel és meghalsz, meghalsz, meghalsz, meghalsz, meghalsz.

2. FELVONÁS, 2. KÉP, 1. JELENET.

Párás alkony a páriák szigetén, mint az első részben. Nehezen bontakoznak ki a fák, a tengerparti szirtek körvonalai. Amint lassan kirajzolódik a kép, látni a háttérben a gyöngyhalászat egykori színterét is. A színpad előterében ormóttanul pöffeszkedő, gömböc sziklák. Egyikükön lefelé haladó keleti írásjelekkel is, emellett vízszintesen, angolul is, pöffeszkedő stílusú, aranybetűs véset olvasható. Jog a véleményhez. Jog a valláshoz. Jog a szóláshoz. Jog a gyülekezéshez.

Mögötte a páriák egykori nyomortelepének csupán a maradványai vannak már meg. Sárgaláz pusztít a szigeten, néhány csoportnyi ember van csupán életben, a porban vergődnek, alszanak. A színpad baloldalán halottak halmai.

KŐSZIKLÁK KÓRUSA

Holtak lezártatlan szemének gyöngyei. Holtak gyémánt csillanású szemének gyöngyei. Halottak briliáns csillanású szemének gyöngyei. Halottak ezüstös szembogarai. Ó sárgaláz színei az arcokon. Ó sárgaláz narancsos színei az arcokon. Ó sárgaláz citromos színei az arcokon. Ó sárgaláz ananászos színei az arcokon.

Hallani a tenger sötét morajait. A horizonton látni néhány gazdag és színes quantarogani vitorláshajót is. Thamariki testőrei kíséretében, díszes ruhában, súlyos, agyonékkövezett csizmában, apró istenszobrokkal, a színpad előterébe érkezik. Épp Naxonipan két, sárgaláz nővérét vonsozlják elé a poroszlók.

POROSZLÓK KÓRUSA

Ó Ghuthandali gyermeke! Szivárványszínű Mennybolt fiának gyermeke! Feketésvörös Alkonyi Mennybolt fiának gyermeke! Feketés sárga Hajnali Mennybolt fiának gyermeke!
A lótvirágok leánya nincs immár a szigeten!

THAMARIKI

Hát hová lett a lótoszvirágok leánya akkor? Merre lobognak a szélben ruhafoszlányai a mandulavirágos mintázatú szép szennyezéssel? Merre lobognak a szélben ruhafoszlányai a szerecsendió virágos mintázatú szép szennyezéssel?

POROSZLÓK KÓRUSA

Páriák arcát citromszínűre színező sárgaláz elől elmenekült. Páriák arcát narancsszínűre színező sárgaláz elől elmenekült. Páriák arcát ananászszínűre színező sárgaláz elől elmenekült.

Ó Ghuthandali gyermeke! Szivárványszínű Mennybolt fiának gyermeke! Itt halottak és betegek maradtak csupán! Kiben erő volt még, mogyorószínű, mogyoróropogású, mogyoróhéj csónakokon elmenekült.

THAMARIKI

Ó bontsuk ki körtevirágos, meggyvirágos, almavirágos vitorláinkat mi is.
Keressük fel körtevirágos, meggyvirágos, almavirágos vitorlásokon őt.

POROSZLÓK KÓRUSA

Ó Ghuthandali gyermeke! Szivárványszínű Mennybolt fiának gyermeke! Körülöttünk háromezer kókuszpálmás, kókuszillatú sziget van! Körülöttünk háromezer banánpálmás, banánillatú sziget van!...Íme kettő a lótoszvirágok lányának nővéreiből! Hogy a lótoszok leánya hová ment, önekik sincs arról még csak sejtelmük sem!

THAMARIKI

Keressük fel, keressük fel hát többi fivéreit, többi nővéreit, anyját, apját!
Hogy a leány hová ment, ők csobogó, csengő szavakkal elárulják nekünk!

POROSZLÓK KÓRUSA

Ó Ghuthandali gyermeke! Szivárványszínű Mennybolt fiának gyermeke! A lótoszvirágok lányának két nővére, anyja és apja meghalt, citromsárgán, narancssárgán, ananász sárgán megcsillant szemük gyöngyében a sárgaláz.
A lótoszvirágok lánya és harmadik nővére együtt menekültek el, nehogy citromsárgán, narancssárgán megcsillanjon az ő szemük gyöngyében is a sárgaláz.

Órákig faggattuk a két maradék nővért, mire megtudtuk mindezt, mert szavakat szólni alig van erejük immár, az ő szemük gyöngyében is ott csillog már a sárgaláz.

THAMARIKI

Ó hogy lehetek hát így nemes szívű? Ó hogy lehetek hát kisisteneim nemes szívéhez méltó? Ó diótortaszínű kisistenek! Ó aranyló mézeskalács istenek! Aranyló likőrök színébe öltözött istenek! Ó hogy lehetnék hát így nemes szívetekhez méltó?

A félhalott, borzalmas külsejű, koldulni próbáló páriáktól a poroszlók egyre messzebbre elhúzódnak. Thamariki egyedül marad. Néha köre lép fel, óvatosan a vergődő páriákat nézegeti. Néha hirtelen mozdulattal, ijedten, gyorsan visszalép.

KAVICSOK KÓRUSA

Thamariki! Kicsi kavicsok vagyunk. Itt lenn, a talpad alatt!
Rajtunk, kicsi kavicsokon könnyű léptekkel lépdelj!
A kemény lépés fáj nekünk.

Xong teremtményei vagyunk mi is. Thamariki, a testvéreid vagyunk mi is. Rajtunk, kicsi kavicsokon könnyű léptekkel lépdelj! A kemény lépés fáj nekünk.

KÖSZIKLÁK KÓRUSA

Thamariki! Légy diótortaszínű kisisteneid nemességéhez méltó! Thamariki! Légy likőrök aranszínébe öltözött apró isteneid nemességéhez méltó! Kicsi kavicsaink lehullottak rólunk, a porban remegnek, óvatosan mozogj rajtuk.

Xong teremtményei vagyunk mi is. Thamariki, a testvéreid vagyunk mi is. Kicsi kavicsainkon könnyű léptekkel lépdelj! A kemény lépés fáj nekik.

THAMARIKI

A testvéreim? A kavicsok? Az illattalan, színtelen, szürke semmiségek a porban?

Trópusi madarak szólalnak meg. Színes tollazatuk néha megvillan az ágakon.

MADARAK KÓRUSA

Thamariki! Kavicsok,kövek,bokrok,füvek a testvéreid mind. Xong teremtette őket is.
Ég,hold,csillag,szél, madár, pálmalevél a nővéreid mind. Xong teremtette őket is.
Kókuszfa és felhő, tengervíz és erdő a fivéreid mind. Xong teremtette őket is.

A diótortaszínű kisistenek is testvérüknek gondolták őket! A mézeskalács színű istenek is nővérüknek gondolták őket. Xong teremtményei ők is valamennyien.

Thamariki az istenszobrokra pillant. A kicsi istenfigurák sorban egymás után, aranyárgásan, visszafogottan megvilágosodnak.

KAVICSOK KÓRUSA

Ó Thamariki! Ó díszes, drágakövekkel teli, nehéz csizmádat vedd le!
Könnyű lábakkal, könnyű léptekkel lépdelj! A kemény lépés fáj nekünk.

KŐSZIKLÁK KÓRUSA

Ó Thamariki! Ó díszes, drágakövekkel teli, nehéz csizmádat vedd le! Kicsi kavicsaink lehullottak rólunk, a porban remegnek, meztláb mozog rajtuk.

A kicsi istenfigurák sárgás, aranyló sugárzása erősödik.

THAMARIKI

Ó diótortaszínű kisistenek! Milyen lehetőfinoman kérleltek engem!
Ó kicsi kavicsok. Milyen lehetőfinoman, halkán kérleltek engem!

Thamariki leveszi a csizmáit.

MADARAK KÓRUSA

Mert a testvéreid! Kavicsok és kövek, fák, bokrok és füvek a testvéreid mind.A dzsungel vadjai is mind a véredből való rokonaid. Az egek madarai is mind a véredből való rokonaid! Nővéreid és fivéreid a páriák is, akiknek gyöngyöző szemében citromsárgán, narancssárgán, ananász sárgán csillog a sárgaláz.

THAMARIKI

A páriák is?... *(Elbizonytalanodva kémleli az eget.)* Hisz Xong teremtményei ők is. Hisz Xong teremtményei ők is...(Újra felaranyló szobraitra néz.) Ó hát a páriák is.

Nézi a két összeillő rongydarabot.

Ó hát a lótoszvirágok leánya is pária volt!... Ó lótoszvirágok leánya! Ó köszönöm tenéked, hogy rongyaid elvezettek ide. Ó köszönöm, hogy elkezd nyílni a szemem.

Elteszi a rongyokat, s a néhol, az ágak sűrűjéből elővillanó színes madarakat nézi

MADARAK KÓRUSA

Igen Thamariki! Kavicsok és kövek, fák, bokrok és füvek a testvéreid mind.A dzsungel vadjai is mind a véredből való rokonaid. Az egek madarai is mind a véredből való rokonaid! Nővéreid és fivéreid a páriák is, a páriák is, a páriák is...

Thamariki letérdel a kisistenekhez.Tenyérébe kavicsokat vesz.

THAMARIKI

Igen... A páriák is...

Ó diótortaszínű kisistenek! Ó aranyló mézeskalács istenek! Aranyló likőrök színébe öltözött istenek!Olyan könnyű a lelkem.Olyan tiszta a szívem Olyan mint soha még.

Ó kicsi kavicsok a tenyeremben! Ó testvéreim, kősziklák, pálmák, madarak! Olyan könnyű a lelkem. Olyan tiszta a szívem Olyan mint soha még.

Titokzatosan, túlvilági fényekkel lesz teli az erdő. Csengő és bongó, titokzatos hangok kíséretében a fák kórusa kezd énekelni.

FÁK KÓRUSA

Élj Thamariki úgy, akár a madarak, akik pár szem rizzsel és pici vízzel is beérik!
Élj kincsektől szabadon, színes réteken, napos vízpartokon, a pénztől gondtalanul!
Élj biborerdőkben barangolva, biborszín gyümölcsöket, izes gombákat szedve élelemül!

Élj fivéred között! Élj tenger fivéreddel, frissen szálló szél nővéreddel, napsütés nővéredtől melegítve, erdő nővéredtől védve, élj csicsérgő madarakkal, éljél erdei vadakkal, cserzett arcú páriákkal, virgonc apró állatkákkal övezve!

MADARAK KÓRUSA

Élj Thamariki úgy, akár a madarak, akik pár szem rizzsel és pici vízzel is beérik!
Élj kincsektől szabadon, színes réteken, napos vízpartokon, a pénztől gondtalanul!

A térdeplő Thamariki gondolataiba merül. A kistenek egyre visszafogottabban világnak Csökken a fák fénye, halkulni kezd a fák, a madarak sugallatos éneke.

FÁK KÓRUSA

Élj fivéred között! Élj tenger fivéreddel, frissen szálló szél nővéreddel, napsütés nővéredtől melegítve, erdő nővéredtől védve, élj csicsérgő madarakkal, éljél erdei vadakkal, cserzett arcú páriákkal, virgonc apró állatkákkal övezve!

MADARAK KÓRUSA

Élj Thamariki úgy, akár a madarak, akik pár szem rizzsel és pici vízzel is beérik!
Élj kincsektől szabadon, színes réteken, napos vízpartokon, a pénztől gondtalanul!

Lassan, fokozatosan a szín elsötétedik.

FELVONÁS, 3. KÉP, 1. JELENET.

Éjszaka sötétség. Thamariki palotája alig érzékelhető. Thamariki, Thakinerati, s hat további quantarogani ifjú jön a színre. Egyszerű öltözetekben vannak, alig ismerni meg őket. Egyszerű ruhájú szolgák cipelik a csomagjaikat is. Óvatos lassúsággal kinyílnak a lótuszvirágok szirmai.

LÓTUSZVIRÁGOK KÓRUSA

Ó finom fahéjillatú szeleket adjon az ég!
Édes szegfűszeg illatú szeleket adjon az ég!
Zsenge szerecsendió illatú szeleket adjon az ég!

Hajózni beteg, szenvedő, sárgalázás páriák szigetére.
Hajózni testvéreink, köszirtek, madarak, páriák szigetére.
Hajózni kókuszpálmák közé, élelemmel, ruhával, pénzzel.

Odafenn a tetőterazon Xipanate leskelődik. Xipanate hízásnak indult. Mindene hájas, puffadt, gömbölyű. Akár a töltött galamb, úgy mutat.

Az ifjak elmennek. A tetőterasz kertjét Xipanate kivilágítja Itt fenn mindenütt galambformájúra nyírott növényzet van. Galambformájú a fa, a bokor, a cserje. Fenn a magasban galambformájú szobrok. Szolgák serege jelenik meg. Tálcákon töltött galambokat hoznak. A toronyszobába viszik a galambszülteket. A toronyszoba derengő fényében hatalmas testű, duzzadó izomzatú ifjú alakja sejlik elő. Óriási hústömeg, leginkább valamiféle óriásbébire emlékeztet. Xipanate testőreinek egyike ő, akibe az asszony szerelmes, és itt, a magasban, elrejtve őrzí.

LÓTUSZVIRÁGOK KÓRUSA

Ó fűszeres töltöttgalamb! Ó kántormentával fűszerezett töltöttgalamb!
Ó fodormentával fűszerezett töltöttgalamb! Ó fűszeres töltöttgalamb vadító ízei!

Ó bazsalikom, beléndek, benedekfü, betonika, bojtortján, borovicska, berkenye ízei!
Ó, fűszerek férfierőt vonzani! Ó, fűszerek, fűszerek férfiszívet meghódítani!

Sűrűgve hordja a töltöttgalambokat a szolgasereg. Galambos kislobogók, galambmotívumok ékesítik a szülteket. Xipanate a töltöttgalambos tálcákat hordó felszolgálók között lelkesen énekel.

XIPANATE

Ó, túlvilágian tökéletes testű öröm! Ó! Elfakul a csillagragyogás is ömellette!
Töröttcsillagos lesz tőle az ég szőttese. Hasitottcsillagos! Mállócsillagos!

A fűben apróvirágok szirmai világosodnak meg. A parányi virágok suttogva énekelnek.

APRÓVIRÁGOK KÓRUSA

Galambodat beléndekkel fűszerezett töltelékkel süssed jó puhára!
Galambodat betonikával fűszerezett töltelékkel süssed jó puhára!
Íme hogyan kell férfierőt vonzani! Íme hogyan kell férfiszívet hódítani!

Xipanate holdkórosan keringve énekel a galambmotívumokkal átszőtt éjszakában. Odabenn a hatalmas testű, csupa izom óriásifjú mélán eszegeti a galambokat, csendesen poharazgat az italokból, ügyet se vetve se szolgálakra, se a szerelmes nőre.

XIPANATE

Ó, túlvilágian tökéletes testű öröm! Ó! Elfakul a csillagragyogás is ömellette!
Töröttcsillagos lesz tőle az ég szőttese. Hasitottcsillagos! Mállócsillagos!

LÓTUSZVIRÁGOK KÓRUSA

Ó fűszeres töltöttgalamb! Csombormentával fűszerezett töltöttgalamb!
Borsosmentával fűszerezett töltöttgalamb! Ó fűszeres töltöttgalamb vadító ízei!

A toronyszobában a csupa izom óriásifjú mélán eszeget.

XIPANATE

Ó Zinazaga! Ó Zinazaga! Jöjj! Ó Zinazaga! Ó Zinazaga! Jöjj!
Ó Zinazaga! Segíts! Segíts! Ennivaló testű, ropogós izmú öröm szívét meghódítani! Mindhiába cserszömörce, csikorkafü, csillaginda, csüngőbelénd vadító ízei! Ennivaló testű, ropogós izmú öröm parancsaimnak engedelmeskedik, ám szíve nem puhul.

Zinazaga megjelenik.

ZINAZAGA

Adj több beléndeket neki! Adj több betonikát neki! De tőlem segítséget ne várj!

XIPANATE

Ó Zinazaga! Nézd! Hogyan fakul, hogyan fakul el a csillagragyogás mellette!
Töröttcsillagos lesz tőle az ég szőttese. Hasitottcsillagos! Mállócsillagos!

Ó Thamariki, a kicsi, az alacsony, vézna, micsoda semmi, semmi mellette!
Ó Thamariki, a fehér bőrű, a kamasz képű, a gyenge izmú, micsoda semmi mellette!

Ó Zinazaga! Bűvös fűszereket adj! Ó Zinazaga! Bűvös fűszereket adj!
Ó kántormentával fűszerezett töltöttgalambtól szíve irántam nem puhul!
Ó fodormentával fűszerezett töltöttgalambtól szíve irántam nem puhul!
Konok kőkoponyája engem nem akar. Konok köszemeiben nem ég szerelem.

ZINAZAGA

Önimádó asszony! Önmagát hibáztatni képtelen asszony! Önmagadat szidd! Kék körtékkel hullámosított hajad kiegyenesedett.
Bíborszín körtéktől feszes melled megpuhult. Fűzöld körtékkel lágyított csipőd elzsirosodott. Ennivaló testű, ropogós izmú öröd szívét ugyan mért vonzanád?

XIPANATE

Úgy imádjon engem amint az nekem jó! Azon külsővel kívánjon amint az nekem jó!
Csombormentával duplán, duplán fűszerezett töltöttgalambot süttetek neki!
Borsosmentával duplán, duplán fűszerezett töltöttgalambot süttetek neki!
De úgy imádjon engem amint az nekem jó! Azon külsővel kívánjon amint az nekem jó!

Ehhez! Ehhez! Ehhez kérem fűszereidet!

ZINAZAGA

Eléég! Elveszem az önimádó szavaidat! Elveszem az önimádó mondataidat! Csak énekelhetsz ezután! Egyetlen szó se jön a szádból! Akarod a bűvös fűszereket így is?

XIPANATE

Nem! Nekem kellene az édes, mézes, szép szavaim! Nekem kellene a mandulaillatú szép szavaim? Nekem kellene a csobogó, csobbanó szép szavaim! Hadd maradjanak csendülő, csengő szép szavaim nálam és úgy add nékem a varázsos szereket!

ZINAZAGA

Eléééééé! Önimádó asszony! Éntőlem immár semmit se várj!

Zinazaga eltűnik.

XIPANATE

Ó Zinazaga! Ó Zinazaga! Ne menj el!...

Visszafordul, nézi, csodálja az izmos őrt.

Óóóóóóóóóóóóóóóó... Óóóóóóóóóóóóóóóó...

Háromszorosan fűszerezett töltöttgalambot süttetek neki!

Négyszeresen fűszerezett töltöttgalambot süttetek neki!

Óóóóóóóóóóóóóóóó... Óóóóóóóóóóóóóóóó...

Xipanate elsiet. Lenn a fűben megvilágosodnak az apróvirágok. Gúnnyal énekelnek.

APRÓVIRÁGOK KÓRUSA

Ó fűszeres töltöttgalamb! Ó kántormentával fűszerezett töltöttgalamb!

Ó fodormentával fűszerezett töltöttgalamb! Ó fűszeres töltöttgalamb vadító ízei!

Ám a fűszerzamat is elillan egyszer!

Ám a fűszererő is elillan egyszer!

Sótlanná lesz, ízetlenné,

végül pedig rossz ízűvé minden szerelem!

2. FELVONÁS, 4. KÉP, 1. JELENET.

Quantarogan belsejében. Sötét van. A legelső képből már ismert, archaikus, agyonszínezett, részletgazdag színpadképben ezúttal csupán apró, éjszakai illatgyertyák égnek. A bearanyozott főkapun keresztül Thamarikit kísérő fiatal lányok és fiúk érkeznek. Csapzott hajjal, boldogan, vidáman. Xanu, a teavirágokkal beborított teafa haragos komorsággal énekel az előtérben.

XANU

Ó szégyen! Ó Quantarogan szégyene! Ó Quantarogan szégyenletes gyermekei!

Őt kókuszillatú szép szigeten osztottak pénzt és ruhát az undorító páriáknak!

Őt banánillatú szép szigeten osztottak pénzt és ruhát az undorító páriáknak!

Ó tékozló kígyói a családi vagyonnak! Ó kígyók, kígyók Quantarogan kebelén!

Rémült fejek bukkannak fel özönével, nyüzsgően az ablakokban. Illatgyertyákkal sűrögnek, suttogva énekelnek.

KÓRUS

Ó kígyók! Jég szemű kobra! Hűvös bőrű viperák! Hideg szívű vagyonzárók!

Őt kókuszillatú szép szigeten osztottak pénzt és ruhát az undorító páriáknak!

Őt banánillatú szép szigeten osztottak pénzt és ruhát az undorító páriáknak!

Ó tékozló kígyói a családi vagyonnak! Ó kígyók, kígyók Quantarogan kebelén!

Egyre többen tódulnak ki az utcára. Döbönt tömege apáknak, anyáknak, gyerekeknek. Egy hosszú lépcsőn Agaberenata, a Ghuthandali főkincstárnoka lépdel lefelé

XANU

Ó Agaberenata! Ó Agaberenata! Ó a Ghuthandali fő kincstárnoka! Ó a quantarogani vagyton óvója! Ó kókuszillatú bölcsességében bízik íme a város. Ó banánillatú bölcsességében bízik íme a város!

Thamariki Agaberenata lábához térdepel.

THAMARIKI

Ó! Fő nevelőm! Osztózz az örömömben! Jer te is holnap pénzt osztani a páriáknak! Ne szenteljük vagyonyarapításra az életet! Ne remegjünk a vagyonért nap nap után! Legyünk gondtalanok akár a madarak akik pár szem rizzsel és pici vízzel is beérik!
Közben a többiek is elértérdelnek családtagjaiknak. Utcán és ablakokban suttogás.

KÓRUS

Ó kígyók! Jég szemű kobra! Hűvös bőrű viperák! Hideg szívű vagytonpazarlók!
Ó tékozló kígyói a családi vagytonnak! Ó kígyók, kígyók Quantarogan kebelén!

Thakinerati letérdel Agaberenata elé.

THAKINERATI

Ó apám! Ne bánd amit szétoztottunk! Osszuk szét mindent amink van!
Legyünk szabadok, színes réteken, napos vízpartokon, gondtalanul élve!
Szedjük bíborszín gyümölcsöket, zamatos gombákat élelemül!

Ó apám! Osszuk szét amink van! A hatalmas Xong teremtményei testvérek mind! Nap, hold, tenger, csillag, szél, mind a nővéreink. A dzsungel vadjai mind vérünkkel való rokonaink. Az egek vadmadarai mind vérünkkel való rokonaink! Nővéreink és fivéreink a páriák is, ne engedjük éhen halni őket!

THAMARIKI

Ó! Fő nevelőm! Ne bánd amit szétoztottunk! Osszuk szét mindenünk és menjünk el innen! Élünk fivéreink között, tenger fivérünkkel, frissen szálló szél nővérünkkel, napsütés nővérünkkel melegítve, csicsergő madarakkal, cserzett arcú páriákkal, virgonc apró állatokkal övezve!

THAKINERATI

Ó apám! Jer te is velünk pénzt osztani a páriáknak!
Igen! Igen apám! Jer te is velünk pénzt osztani a páriáknak!

Agaberenata hátrébb lép. A többi szülő is, a családtagok is.

AGABERENATA

Szöges korbácsot neki! Szaggató, tépő, fűrészfogú korbácsot!

SZÜLŐK KÓRUSA

Szöges korbácsot nekik! Szaggató, tépő, fűrészfogú korbácsot!

KÓRUS

Ó kígyók! Jég szemű kobra! Hűvös bőrű viperák! Hideg szívű vagytonpazarlók!
Ó tékozló kígyói a családi vagytonnak! Ó kígyók, kígyók Quantarogan kebelén!

A fiatalokat körbeállják a poroszlók. A tér lassan megtelik rideg, ellenséges emberekkel. A fiatalok lelkesen énekelnek a poroszlók gyűrűjében.

THAMARIKI

Ó! Nevelőm! Boldog vagyok! Fivéreim ma rám mosolyogtak. Rám mosolygott a nap, végig simított a szél, énekelt minden madár, szemembe nézett minden megnyomorított pária.

THAKINERATI

Ó apám! Boldog vagyok! Szabadnak érzem magam akár a szél, akár a madarak! Tisztának érzem magam akár a patak vize mely minden szennyet maga mögött hagyott!

Xuloshinate, fiatal nő, szintén elértérdel a családjának.

XULOSHINATE

Ó apám! Boldog vagyok! Annyira boldog vagyok!
Jer te is, te is holnap velünk!

*Egy hosszú lépcsőn Qaloderiqqe fő koronaőr lépdél lefelé.
Megállítja a korbácsoláshoz készülő poroszlókat.*

XANU

Ó Qaloderiqqe! Ó Ghuthandali fő koronaőre! Ó Quantarogan oltalmazója! Minden kígyóknak réme! Minden kobrának, viperafajzatnak elriasztója! Jázmintea bölcsességed osszon igazságot! Nárcisztea bölcsességed osszon igazságot!

Qaloderiqqe a kezével buddhák szobortcsoportjára mutat.

QALODERIQQE

Ezek! Ezek itt ni! A bölcselkedő kisistenek! Régen ki kellett volna rakni őket innen! Ifjúság megrontói! Ifjú lelkeknek megmérgezői!

THAKINERATI

Megrontók? Ezek? Nem hisszük el egy szavukat se! Önmagába zápult alak volt mind, egytől egyig! Buddha! Otthagyta a fiatal feleségét, hogy zavartalan elmélkedhessen, miképp mentheti meg magát öregségtől és elmúlástól. Otthagyta a kisfiát, hogy ő se zavarja a gondolkodásban. Mi asszonyunkkal és gyermekünkkel akarunk élni.

Kaszava Buddha! Otthagyta beteg anyját elment az őserdő mélyére elmélkedni, miképp mentheti meg magát a pusztulástól. Jagara Buddha! Otthagyta a bajba került barátait, elmélkedni ment egyedül, miképp juthatna örök élethez. Nem hisszük el ezeknek egyetlen egy szavát se! Önmagába zápult alak volt mind, egytől egyig!

FIATALOK KÓRUSA

Mi nem egyedül, nem önmagunkba zápultva, nem a világ elől elbújva akarunk megvilágosodni! Mi közösen, együtt, egymásban elmerülve akarunk megvilágosodni! Egymás lelkének mélyeit együtt szeretnénk végigjárni. A világ rejtelseit együtt szeretnénk végiggondolni. Halállal és öregedéssel együtt szeretnénk szembenézni.

Xuloshinate a kisistenek szobrai nézi.

XULOSHINATE

Bölcselők? Ezek? Hogy hihették, hogy legjobban a világon épp ők értenek magukhoz?

Bölcselők? Ezek? Hogy hiheti bárki, hogy legjobban a világon épp ő ért magához?

FIATALOK KÓRUSA

Mi nem egyedül, nem önmagunkba zápultva, nem a világ elől elbújva akarunk megvilágosodni! Mi közösen, együtt, egymásban elmerülve akarunk megvilágosodni! Egymás lelkének mélyeit együtt szeretnénk végigjárni. A világ rejtelseit együtt szeretnénk végiggondolni. Halállal és öregedéssel együtt szeretnénk szembenézni.

QALODERIQQE

Elég vagyonzarlók! Elvinni őket!

A bűneikért a koronatanácsnak felelnek!

Állig selfegyverzett, agyonékszerzett poroszlók gyűrűjében az ifjú csoport énekelve megy végig az utcákon. Gyűlölködő, ellenséges emberek övezik őket.

KÓRUS

Ó kígyók! Jég szemű kobrák! Hűvös bőrű viperák! Hideg szívű vagyonzarlók!

Ó tékozló kígyói a családi vagyonnak! Ó kígyók, kígyók Quantarogan kebelén!

FIATALOK KÓRUSA

Minek a pénz? Minek a vagyon? Örök életű leszel tőle? Nem!

Elkerül a betegség miatta? Nem!

Elkerül az öregség miatta? Nem!

Minek a pénz? Minek a vagyon? Örök életű leszel tőle? Nem!
Elkerül a betegség miatta? Nem!
Elkerül az öregség miatta? Nem!

KÓRUS

Ó kígyók! Jégszemű kobra! Hűvös bőrű viperák! Hideg szívű vagyonpazarlók!
Ó tékozló kígyói a családi vagyonnak! Ó kígyók, kígyók Quantarogan kebelén!

*Lassan kiürül a teljes színpad Csupán Xanu látható,
bizalmasan, árulkodni akaróan, pletykásan, suttogva énekel a nézőknek az előtérben.*

XANU

Ó szégyen! Ó Quantarogan szégyene! Ó Quantarogan szégyenletes gyermekei!
Őt kókuszillatú szép szigeten osztottak pénzt és ruhát az undorító páriáknak!
Őt banánillatú szép szigeten osztottak pénzt és ruhát az undorító páriáknak!
Ó tékozló kígyói a családi vagyonnak! Ó kígyók, kígyók Quantarogan kebelén!

Távolról tengermorajlás. A szín elsötétül.

2. FELVONÁS, 5. KÉP, 1. JELENET.

Papírmasé hatású tenger. Papírmasé hatású félhold és csillagok ragyognak az égen. Xipanate galambformájú, galambszárnyas vitorláshajója halad a vízen A hajón számtalan apró vitorla gömbölyödik, valamennyire galambok vannak ráhímezve

Xipanate szülőházába szökik éppen, csupa izom örét is magával cipelve. Katonák tömege vigyáz az óriásizomatú ifjú emberre, aki ezúttal is mélán, szóltalanul eszeget. Körülötte fűszeres töltöttgalambokkal szolgálók sűrögnek.

CSILLAGOK KÓRUSA

Ó hát hazájába szökik a nő, örét szökteti, aki csupa hús, csupa izom és csupa erő!
Mi finom! Mi finom fűszerekkel hódítja!... Szilét töltöttgalambbal puhítja...

Xipanate is leginkább töltöttgalambra emlékeztet annyira elhízott már. Kaján boldogsággal énekel.

XIPANATE

Szülőházamba én őt szépen elviszem,
ahol nem ismer senkit se odaviszem,
nem ért ott ő egy árva szót se meg,
ismeretlenek néki ott az ételek,
italok, utcák és emberek...

Én leszek támasza egyedül! Énrám lesz utalva egyedül!
Kókoponyáját így már meghódítom,
s csodaszép izmait megkapom!
Addig is fűszerekkel bódítom!
Szilét töltöttgalambbal puhítom!
S ha kevés lesz hozzá a fűszerem,
szülőházamban enyém a győzelem!

Xipanate terveit lelkes és kaján hajósok is ecsetelik.

HAJÓSOK KÓRUSA

Ó hányféle, hányféle fűszerrel bódítja!
Szilét töltöttgalambbal puhítja.
Am ha kevés lesz hozzá a fűszere,
akkor szülőházában győzi le.

*Egyre hasasabbak, gömbölyűbbek a vitorlák. Gyorsul a hajó.
Sárga, kaján képével a félhold is bekapcsolódik az általános éneklésbe.*

FÉLHOLD

Ó hát hazájába szökik a nő, örét szökteti, aki csupa hús, csupa izom és csupa erő!

Mi finom! Mi finom fűszerekkel hódítja.. Szilét töltöttgalambbal puhítja..

A kigömbölyödött Xipanate hatalmas szólót csap.

XIPANATE

Óóóó..... Óóóóóó... Szülőházamba én őt szépen elviszem, ahol nem ismer senkit se odaviszem, nem ért ő ott egy árva szót se meg, ismeretlenek néki ott az ételek, italok, utcák és emberek... Én leszek támasza egyedül! Énrám lesz utalva egyedül! Kőkoponyáját otthon már meghódítom, s csodaszép izmait megkapom!

Sárga, kaján képével a hold suttogóra vált.
FÉLHOLD

Kőkoponyáját meghódítja.. Csodaszép izmait megkapja...

CSILLAGOK KÓRUSA

Addig is fűszerekkel bódítja!
Szilét töltöttgalambbal puhítja!
S ha a szerelem nem jön meg a tengeren,
szülőházájában várja győzelem!

Xipanate galambos vitorlása eltűnik a messzeségben.

2. FELVONÁS, 6. KÉP, 1. JELENET.

Egy tér Quantarogan belsejében. Távolról tengermorajlás. A tér teli emberekkel. A korábbról már ismert, archaikus, agyonszínezett, részletgazdag színpadkép övezi őket. A téren Qaloderiqqe főkoronaőr tanácsa tart itélethozatalt az elhurcolt ifjak ügyében.

A tanács tagjai hatalmas gyaloghintókon üldögélő, sovány aggastyánok, ősz szakállal. A füstölők komorabb, töményebb, feketésebb párába vonják az aggok csoportját mint eddig akármikor, az aggok úgy mutatnak, mintha egy málló, ősi ornamentika elemei volnának. Körülöttük a lázadó ifjak családjai ácsorognak. Ám kizárólag férfiak vannak jelen ezúttal. Középen, a tömeg fölött, a Ghuthandalit látni és férfi családtagjait, szokásos, szoborszerű, arctalan öltözetekben.

Poroszlók hozzák be a vádlottakat. Semmi dísz nincs az ifjakon, az ifjú nőkön immár. Egyszerű, fehér kámszát viselnek valamennyien. A legtöbb ifjú nő apró gyermekeit ölelve érzik az itélethozatalra. A gyermekeken is egyszínű ruha.

FIATALOK KÓRUSA

Ó Xong! Xong! A te teremtményed a hegyóriás is, a parányi virág is. Édestestvérek hát a hegyóriás is, a parányi virág is. Édestestvérek hát az emberek, az állatok a növények, az ásványok, a sziklák, a szirtek, az égen szikrázó összes csillagok.

Ó Édestestvéreink, lélekként lebegő felhők fenn! Segítsetek, hogy a lelkünk legyen az urunk minden nap és ne pénz uralja minden óránk! Ó Édestestvéreink, gyümölcsüket szóttanul adó gyümölcsfák! Segítsetek, hogy mi is adni akarjunk és ne szerezni!

QALODERIQQE

Ó Xongunk! Ó hatalmas jóistenünk! Ó, Quantarogan minden nap szeretett jóistene! Diókeserű bánat emésztí szívünket! Mandulakeserű bánat emésztí szívünket! Nem tudtuk! Nem tudtuk fiainkat a bölcselkedő kisistenek szellemétől megóvni!

KORONAŐRÖK KÓRUSA

Ó Xongunk! Segíts tavirózsa szépségű, tavi orgona szépségű itéletet megalkotni!
Ó Xongunk! Segíts liliom szépségű, kankalin szépségű itéletet megalkotni!

QALODERIQQE

Ó fiaim! Diókeserű bánat emésztí szívünket! Mandulakeserű bánat emésztí szívünket! Ó hiszen kik Quantarogan kincseit szétszórják, azok ellenségesek irántunk. Ó hisz kik kincseinket semmibe se nézik azok a mi árulóink! Ó hisz kik kincseink tömegét illetéktelennek juttatják, azok aligha jobbak a rablóknál!

THAMARIKI

Vagy csupán a világosságot áhítózzák! Komor sötétségben, a pénzszerzés sötétségében, éltünk eddig. Évek boldogságát, évek mámoros életörömét vesztegettük eközben el.

Önző hajszában, önvédő pénzszerzésben, önös céljainkhoz szükséges pénzcsinálásban éltünk eddig. Évek boldogságát, évek mámoros életörömét vesztegettük eközben el.

THAKINERATI

Ám tisztábban látunk, világosabb az eszünk ma már mint valaha is volt!
Önző hajszá, önvédő pénzszerzés, önös célokhoz pénzcsinálás nem nekünk való!

THAMARIKI

Rábizzuk fivéreinkre magunkat, a szélre, a vízre, a mezőkre, a mezei gombákra, az erdő gyümölcsseire, a patakok pizstrángjaira ezután. Rábizzuk magunkat a mihozzánk szegődő állatokra ezután. Rábizzuk magunkat a mihozzánk szegődő emberekre ezután. Az egyes ember semmi. Nem is ért magához. Rábizzuk a közös figyelemre az éntünket.

QALODERIQQE

Ó fiaim! Miféle dohos bűzű szándékok mozognak szívetekben? Miféle feketepenész színű szándékok mozognak szívetekben? Miféle epeízű szándékok mozognak szívetekben?

FIATALOK KÓRUSA

Világosság után áhítozunk! Komor sötétségben, a pénzszerzés sötétségében, éltünk eddig. Évek boldogságát, évek mámoros életörömét vesztegettük eközben el.

QALODERIQQE

Ó diókeserű bánatot hozó fiaim! Miféle epeízű szándékok van? Mit akartok?

THAMARIKI

Szabaddá akarunk válni akár az ég madarai. Úgy akarunk élni akár a mezőkön szálldosó énekesmadarak. Olyan egyszerűen és gondtalanul ahogyan ők! Minden más ebből vagyonért remegő világból érdektelen nekünk.

Élni szeretnénk! Bejárni a hegyeket, fára mászni, úszni Életörömtől torkunkban dobogó szívvel járnunk a virágokkal szórt mezőkön. Színes köveket nézegetni a napsütésben a patakok partjain. A friss hegyi levegőből óriásiakat szippantani, vadgyümölcsöket ízlelni az erdőben, s estétként gondtalanul, csendesen, óriásiakat aludni. Anélkül hogy akár egyetlen rézgaras is eszünkbe jutna valaha.

THAKINERATI

A lelkünket! A lelkünket szeretnék végre a nyomorult pénztől visszakapni!

Xuloshinate két kisgyermekével a karján énekel.

XULOSHINATE

Élni szeretnénk! Életörömtől torkunkban dobogó szívvel járnunk a virágokkal szórt mezőkön. Gyermekünk bőrét barnára cserző napsütés eddige meg. Gyermekünk szeme hegyekről hegyekre járva élesedjen meg! Gyermekünk karja folyóvizekben úszva edződjön meg. Gyermekünk teste a szabadban, egészséges munkában erősödjön meg.

Ó boldognak lenni! Élni! Élni szeretnénk! Egyszerűen, tetteknek élve, cafrangos szavak nélkül, szótlánul akár.

THAKINERATI

A lelkünket! A lelkünket szeretnék végre a nyomorult pénztől visszakapni!

THAMARIKI

Megvilágosodni szeretnénk! Együtt, közösen, egymásba merülve, egymást megértve, egymást segítve megvilágosodni! Nem elbújva, sötét zugokban, egyedül!

Thamariki közelebb lép a családjához. A Ghuthandalihoz fordul.

THAMARIKI

Apám! Élni szeretnék! Igen! Ó is! Ó is! Ó is! Bejárni a hegyeket, fára mászni, úszni Érezni mikor szúrós és mikor simogató a szél! Ám nem az ingemen át. Magán a bőrömmön. Érezni mikor szúrós és mikor simogató az utak pora! Ám nem a cipőmmön át. Magán a talpamon.

Thamariki dobálja le magáról a porba az ingét, cipőjét. Vele együtt az összes ifjú és ifjú nő is. A Ghuthandali a darab során először megszólal. Rárvall a gyermekére.

A GHUTANDHALI

Citromfa gonoszságú gyermek! Narancsfa gonoszságú gyermek! Ananászfá gonoszságú gyermek! Tisztelettel érints gyöngyös ingeidet, gyémántberakásos csizmáidat!

Tiszteld a magad vaníliaszagú, szárocaszagú munkáját, az apáid vaníliaszagú, szárocaszagú munkáját, a nagyapáid vaníliaszagú, szárocaszagú munkáját mögöttük!

THAMARIKI

Ne hívj fiadnak többé! Apám nem vagy immár! A húsom lett a húsdoból csupán. A lelkem tetőled függetlenül, hű társaim között született meg.

FIATALOK KÓRUSA

Lelkünk tőletek függetlenül, hű társaink között született meg!

Lassan, folyamatosan megszabadul az összes ruhadarabjától a csoportból mindenki. A fiúk, a lányok, a gyermekek egyaránt meztelen maradnak. A holmikat szüleikhez viszik.

THAMARIKI

Ami hozzátok tartozik, ami tőletek való, visszaadjuk nektek ezennel.

A döbbsent tömegben, a sírástól néha megrázkódó családtagok mellett elhaladva, az ifjak csoportja elhagyja a várost. Quantarogan bearanyozott kapuja leereszkedik mögöttük. A távolban komor tengermorajlás. Függyöny.

3. FELVONÁS, 1. KÉP, 1. JELENET.

Quantarogani hajnal. Díszes külsejű férfiak tömege sereglék a városfalra. Töménytelen mennyiségű ékszerrel, ékkövekkel, arannyal árasztják el a sáncot. Távolabb nők csoportjai álldogálnak. Quantarogan Zinazagát várja újra Csillagó kehelyben többeknél színes vizelet, aranytálcákon színes ürülék van. A díszletbe is, a színpadképbe is, az ornamentikába is zavartalanul illeszkednek ezek, szinte észrevehetetlenek, csupán a szöveg nyomán válik érthetővé, miről is van szó. Eközben Xanu, a teaifa, borzas külsővel, túlvirágosva magát, csacsogva énekel.

XANU

Ó Zinazaga! Ó hála neked! Ó hála csodaszereidnek!

Ó hála a higiéniaért!

A quantarogani gyémántpiszoárookban végre vaníliaillatú vizelet csorog.

A quantarogani aranypiszoárookban végre narancsillatú vizelet csorog.

A quantarogani ezüstpiszoárookban végre citromillatú vizelet csorog.

Ó Zinazaga! Ó hála neked! Ó hála csodaszereidnek!

Ó hála az eleganciáért!

Ó elegancia! Ó Quantarogan eleganciája! Quantarogan polgárai immár vaníliaszínűen ürítenek! Quantarogan polgárai immár rózsaszínűen ürítenek! Quantarogan polgárai immár almazöld színűen ürítenek!

Ó fahéjillatú, csigavonalú, szépséges ürülékek! Ó rózsaiillatú, csigavonalú, szépséges ürülékek! Ó liliomillatú, csigavonalú, szépséges ürülékek!

Ó gyémántcsillagású üveghelyben mi szép,

mi szép a rózsaszín vizelet!

Ó smaragddal megszórt aranytálcákon mi szép,

mi szép az almazöld ürülék!

A tér peremén rengeteg nő ácsorog. Láthatóan mellékszereplői a jelenetnek, ám áradozva, csacsogva, elégedetten énekelnek.

NŐI KÓRUS

Ó Zinazaga! Ó hála neked! Ó hála a higiéniaért!
Ó hála az eleganciáért!

Bodorított hónaljszőrünk végre citromillatú!
Csipkezuhatagos zsebkendőnkbe orrunkból immár számócaillatú nedvesség csöpög.

Egy hatalmas tetőterasra a koronatanács aggjai érkeznek. Valamennyien férfiak, Qaloderiqqe és Agaberenata is közöttük van. Amint a koronatanács a színre ért, valamennyi nő elsiet a színpadról, az ácsorgó, a rendről elfeledkező asszonyokat poroszlók intik az utcák elhagyására.

XANU

Ó! Ó! A Ghuthandali koronatanácsa ülészik!
Ó! Ó! A Ghuthandali koronatanácsa ülészik!

QALODERIQQE

Ó Zinazaga! Zinazaga! Jöjj! Adj varázsitalt még, elhasználódó szerveinket szeretnénk cserélni! Adj varázsitalt még, magasabb rendű emberré, örök életűvé akarunk válni!

Élénkebb, követelőbb, katonásabb a hangulat mint az eddig jelenetekben.

FÉRFI KÓRUS

Ó Zinazaga! Jöjj! Szebb! Okosabb! Ügyesebb! Egészségesebb gyerekeket akarunk mint a szomszéd népeké!
Adj varázsitalt még, magasabb rendű csecsemőket akarunk nemzeni!

3. FELVONÁS, 1. KÉP, 2. JELENET.

Olajos testű, félmeztelen teherhordók túldíszített fülkékkel a tetőterasra érkeznek. A fülkében drágaközuhatagos leplekkel takart emberek ülnek szoborszerűen. Csupán a szemük számára van nyílás Alkarjukból látható, hogy férfiak valamennyien. Egyikük trónja magasabb.

Zinazaga! A Ghuthandali! A Ghuthandali is vár! Varázlók varázlója! Jöjj!
Zinazaga! Ó, varázlók varázlója! Jöjj! Zinazaga! Ó, varázlók varázlója! Jöjj!

A tetőteraszon áhítatos csengőmuzsika szólal meg. A Ghuthandali, a koronatanács, a férfitömeg az utcákon áhítatosan várakozik. A csengőmuzsika véget ér.

QALODERIQQE

Lehet, nem jó el. Lehet ma már nem jó el.
Lehet Zinazaga ma már nem jó el. (A Ghuthandalihoz fordul.)

Ó Ghuthandali! Szivárványszínű mennybolt gyermeke! Feketésvörös alkonyi mennybolt gyermeke! Engedd szőlőcukor ízű örömmel édesíteni vaníliaillatú várakozásodat! Engedd üvegcsukor ízű örömmel édesíteni narancsillatú várakozásodat!

Olajos testű, félmeztelen teherhordók túldíszített leplekkel takart szobrokkal jönnek a színre Qaloderiqqe jelzésére szertartásosan leemelik a szobrokról őket

Íme Xongunk, hatalmas jóistenünk újabb szobrai! Ötezer kolibrimadár finom csőréből szobor. Ötezer kakadumadár csőréből szobor. Ötezer paradicsommadár csőréből szobor.

Olajos testű, félmeztelen teherhordók túldíszített leplekkel takart imakamrákkal jönnek a színre Qaloderiqqe jelzésére szertartásosan leemelik az imakamrákról ezeket. Gömbszerű formák özöne csillog az apró imafülkéken, az elhangzó szöveg nélkül nem is sejteni, miről van szó.

Íme Xongunk, hatalmas jóistenünk újabb imakamrái. Ötszáz Fügeevő Majom koponyájából imakamra. Ötszáz Banánevő Majom koponyájából imakamra. Ötszáz Ananászevő Majom koponyájából imakamra.

Agaberenata a Ghuthandali emelvénye elé sétál. Áhítatosan leborul előtte.

AGABERENATA

Ó Ghuthandali! Szivárványszínű mennybolt gyermeke! Dzsungel zajos és izgága madaraiból immár csillogást, eleganciát, szépséget csalunk elő. Dzsungel koszos és izgága majmaiból immár csillogást, eleganciát, szépséget csalunk elő.

Ó engedd! Ó engedd! Enged hogy birodalmad büdös és izgága páriáiból is csillogás, elegancia, szépség szülessen. Engedd, hogy páriakoponyákból imatemplom épüljön.

FÉRFI KÓRUS

Ó Ghuthandali! Ó engedd! Engedd hogy birodalmad büdös és izgága páriáiból csillogás, elegancia, szépség szülessen. Engedd, hogy páriakoponyákból imatemplom épüljön.

AGABERENATA

Ó Ghuthandali! Büdös és izgága páriák minden ereje minket szolgál és csillogó pénzzé alakul át. Büdös és izgága páriák minden munkája minket szolgál és csillogó ékkövekké alakul át. Engedd hát, hogy testükből is csillogást, eleganciát varázsoljunk elő. Engedd, hogy levadásszunk ötszáz páriát és szépen cizellált, szépen mintázott, csontszínű páriakoponyákból imatemplom épüljön.

Xanu bizalmasodóan, árulkodni akaróan, suttogva énekel a nézőknek az előtérben.

XANU

Ó Quantarogan! Büdös és izgága páriák minden ereje őket szolgálja és csillogó pénzzé alakul át! Büdös és izgága páriák minden munkája őket szolgálja és csillogó ékkövekké alakul át! Ó bár a büdös és koszos páriákból is csillogást, eleganciát, szépséget varázsolhatnának elő! Ó bár páriakoponyákból is imatemplom épülne!

A tömeg föl, a Ghuthandalira tekint várakozóan. Zöld tüzek lobbannak föl fenn a magasban, az uralkodó övezetében.

AGABERENATA

Ó! Banán zöld lángok csapnak az égre! Ó! Banán zöld lángok csapnak az égre!

Ó Ghuthandali! Ó hóvirágillatú hozzájárulásod erőt ad nekünk őrizni ami szép!

Ó lilomillatú hozzájárulásod erőt ad nekünk őrizni ami elegáns!

FÉRFI KÓRUS

Ó Ghuthandali! Ó hóvirágillatú hozzájárulásod erőt ad nekünk őrizni ami szép!

Ó lilomillatú hozzájárulásod erőt ad nekünk őrizni ami elegáns!

Himnikus áhítat. A hangulat a tetőfokára hág.

AGABERENATA

Ó Ghuthandali! Szivárványszínű mennybolt gyermeke! Csillogóra tisztult, kincses birodalmadnak egyetlen egy szennye maradt csupán! Illatosra tisztult, kincses birodalmodban a bűz egyetlen ponton maradt meg csupán.

Malaqi kókuszpálmás szigetén.

Hol Malaqi Buddhaként, Thamariki, az áruló él.

Hol Malaqi Buddha társaként az összes quantarogani áruló él.

Ó Ghuthandali! Csillogóra tisztult birodalmadról hadd töröljük le ezt a szennyet! Ó Ghuthandali! Illatosra tisztult birodalmodból hadd száműzzük az utolsó orrfacsaró szagot is! Engedd hogy az árulókból is csillogást, eleganciát, szépséget varázsoljunk elő! Engedd, hogy csontszínű árulókoponyákból is imatemplom épüljön!

XANU

Ó! Quantarogan egyetlen szennye! Malaqi szigetén a sok szennyes áruló!

Ó! Quantarogan legutolsó bűze! Malaqi szigetén a sok orrfacsaró szagú áruló!

Ó bár az ocsmány árulókból is csillogást, szépséget, eleganciát varázsolnának elő!

Ó bár csontszínű árulókoponyákból is szépséges, cizellált imatemplom épülne!

AGABERENATA

Ó diókeserű szomorúság emészti apaszívemet! Ó mandulakeserű szomorúság emészti apaszívemet! Engedd hogy fiamra, a szennyes árulóra, újra úgy nézhessek mint eltörölhetetlen csillogásra, soha nem múló eleganciára, soha nem szűnő szépségre. Ó Ghuthandali! Engedd hogy árulókoponyákból szépséges, cizellált imatemplom épüljön!

APÁK KÓRUSA

Ó diókeserű szomorúság emészti apaszívünket!

Ó mandulakeserű szomorúság emészti apaszívünket! Engedd hogy fiunkra, a szennyes árulóra, újra úgy nézhesünk mint eltörölhetetlen csillogásra, soha nem múló eleganciára, soha nem szűnő szépségre.

AGABERENATA

Ó hisz tudom, hogy diókeserű szomorúság emészti mennyei apaszívedet is! Ó hisz tudom, hogy mandulakeserű szomorúság emészti mennyei apaszívedet is! Engedd hát hogy fiadra, a szennyes árulóra, újra úgy nézhessél mint eltörölhetetlen csillogásra, soha nem múló eleganciára, soha nem szűnő szépségre.

Az egész színpad mámorosan, átszellemülten énekel.

FÉRFI KÓRUS

Ó Ghuthandali! Engedd hogy árulókoponyákból szépséges, cizellált imatemplom épüljön!

Ó Ghuthandali! Engedd hogy árulókoponyákból szépséges, cizellált imatemplom épüljön!

A GHUTHANDALI

Citromfa gonoszságú gyermek! Narancsfa gonoszságú gyermek! Ki nagyapái számócaszagú munkáját nem tiszteli! Ki apái számócaszagú munkáját nem tiszteli!

Nem kellesz nekem!

Méregzöld, feketés zöld lángok lobognak fel a Ghuthandali környezetében. A Ghuthandali a hangjától megittasulva rikácsol.

Citromfa gonoszságú gyermek! Narancsfa gonoszságú gyermek! Ki nagyapái számócaszagú munkáját nem tiszteli! Ki apái számócaszagú munkáját nem tiszteli!

Nem kellesz nekem!

Mind több feketés zöld láng lobog a Ghuthandali körül.

AGABERENATA

Ó! Méregzöld lángok lobognak keserűséggel tele!

Ó! Epezöld lángok lobognak keserűséggel telis-tele!

Ó Ghuthandali!

Diókeserű hozzájárulásod erőt ad nekünk őrizni ami szép!

Ó Ghuthandali!

Mandulakeserű hozzájárulásod erőt ad nekünk őrizni ami elegáns!

Qaloderiqqe felsétál egy magaslatra. A fellelkesült tömegből sokan utána mennek. Mindenki lelkesen, áhítatosan nézi az eget. Harangok zengenek.

QALODERIQQE

Ó Zinazaga! Ó, varázslók varázslója! Jöjj! Zinazaga! Ó, varázslók varázslója! Jöjj!

KÓRUS

Ó Zinazaga! Jöjj! Adj varázsitalt még, elhasználódó szerveinket szeretnénk még cserélni! Adj varázsitalt még, magasabb rendű emberré, örök életűvé akarunk válni!

Ó Zinazaga! Jöjj!! Szebb! Okosabb! Ügyesebb! Egészségesebb gyerekeket akarunk mint a szomszéd népeké! Adj varázsitalt még, magasabb rendű csecsemőket akarunk nemzeni!

Quantarogan férfilakói áhítatosan várakoznak. A harangzengés véget ér.

QALODERIQQE

Lehet nem jó el. Lehet ma már nem jó el.

Lehet Zinazaga ma már nem jó el.

FÉRFI KÓRUS

Nem jó. Ma már nem jó el. Zinazaga ma már nem jó el.

Quantarogan férfiai, fel reggelire! A Ghuthandali vendégei vagytok. Kékre forrázott heringre zöld parajjal Kékre forrázott szőlőcsigára csipős mártással. Kék kaviárra narancsos mártással. Kékre főzött polipra almaszósszal.

A kórus folyamán a Ghuthandali és kísérete, majd az összes quantarogani, szertartásosan elhagyja a városfalat. A kincseket is elviszik. A színpad elnéptelenedik.

3. FELVONÁS, 2. KÉP, 1. JELENET.

Malaqi szigete. Tengerparti éjszaka. Tengervíz, kőszirtek, hátul trópusi erdő. Néhány félholdformájú és holdas díszítőelemekkel teli vitorlás csillan meg a parton. Milliós szentjánosbogár villog a sötétben. Odafenn csillagok szikráznak. Telihold énekel.

TELIHOLD

Ó teliholdas vitorlások! Ó felleges holdas vitorlások! Ó félholdas vitorlások! Ó Quantaroganból Malaqi szigetére szökők vitorlásai, amelyek immár örökre üresek!

Holdfényben félholdformájú ócska páriacsónakok csillognak.

Ó törött hold formájú páriacsónakok sokasága! Ó fogyó hold formájú páriacsónakok sokasága! Ó szigetre szökő páriasereg rossz csónakjai, amelyek immár örökre üresek.

Árbocokkal teli hatalmas hajó jelenik meg. Árbocain fekete, széles vitorlák. Koponya körvonalai fehérlenek minden vitorlán. A fedélzeten is koponyahalmok mindenütt. Páriáké, quantarogani menekülteké.

KŐSZIKLÁK KÓRUSA

Csont!Csont! Kökopogású csont!

Kőcsattanású csont! Csont!Csont! A hatalmas hajón!

Koponya! Kökopogású koponya! Kőkoppanású koponya! Koponya! Koponya! A hatalmas hajón!

Koponya! Koponya! Koponyadíszes hatalmas vitorlák! Csont fehér koponyával díszes hatalmas vitorlák! Liliomfehér koponyával díszes hatalmas vitorlák! Liliomillatú jó szelek repítik a messzi, a messzi, a mesés szép quantarogani partig. Liliomszínű koponyákból a messzi quantarogani partokon mesés szép imatemplom épül.

HAJÓSOK KÓRUSA

Quantarogan! Quantarogan! Csillogóra tisztult birodalmadról letöröltük az utolsó szennyet! Quantarogan! Quantarogan! Illatosra tisztult birodalmadból száműztük az utolsó orrfacsaró szagot is! Íme az ocsmány áruelőkéből is csillogást, eleganciát, szépséget varázsolunk elő! Íme hát áruelőkőpönyákből is szépséges imatemplom épül!

KŐSZIKLÁK KÓRUSA

Kincses Quantarogan! Kincses Quantarogan! Utolsó szennyed is íme megszűnt!

Kókuszpálmás Malaqi szigetéről a sok szennyes áruelő örökre, örökre eltűnt

Kincses Quantarogan! Kincses Quantarogan! Utolsó bűzöd is íme megszűnt!

Kókuszpálmás Malaqi szigetéről a sok rossz szagú áruelő örökre, örökre eltűnt

A hajó eltűnik a messzeségben.

KŐSZIKLÁK KÓRUSA

Csont!Csont! Kökopogású csont!

Kőcsattanású csont! Csont!Csont! A tovatűnt hajón!

Koponya! Kökopogású koponya! Kőkoppanású koponya! Koponya!Koponya! A tovatűnt hajón!

Különös, túlvilági fényben felderengenek a kókuszpálmák, a trópusi fák, az erdő.

ÚJJÁSZÜLETETTEK KÓRUSA

Paradicsommadárként élek és éneklek ezután!

Vörös tollú kanáriként élek és éneklek ezután!

Ananászpálmaként élek tovább! Én kókuszpálmaként! Én banánfaként! Mibelőlünk benn, a zöldellő sűrűben, száz színű orchidea született.

Száll a lélek karcsú pálmafába, pálmából madárba,

madárból virágba, virágból parányi szentjánosbogárba.

Kőhegyek lekopnak, tengerek apadnak, évmilliók múlnak,

Ám lelkünk nem mállik, nem romlik. Pálmából bogárba,

bogárból madárba, madárból virágba szállva

megmarad majd újnak

KŐSZIKLÁK KÓRUSA

Csont!Csont! Kökopogású csont!

Kőcsattanású csont! Csont!Csont! A tovatűnt hajón!

Koponya! Kökopogású koponya! Kőkoppanású koponya! Koponya!Koponya! A tovatűnt hajón!

ÚJJÁSZÜLETETTEK KÓRUSA

Kőhegyek lekopnak, tengerek apadnak, évmilliók múlnak,
Ám lelkünk nem mállik, nem romlik. Pálmából bogárba,
bogárból madárba, madárból virágba szállva
megmarad majd újnak

A túlvilágian fénylő trópusi fák fölött Thamariki éneke száll.

THAMARIKI

Lélek hull a fából, emberbe, virágba, virágból parányi szentjánosbogárba. Kőhegyek lekopnak, tengerek apadnak, évmilliók múlnak,
ám lelkünk nem mállik, nem romlik, megmarad majd újnak

ÚJJÁSZÜLETETTEK KÓRUSA

Csak a hegyek kopnak, a vizek száradnak és az évek múlnak
A lelkünk újjászületik Pálmából bogárba, bogárból madárba,
madárból virágba, virágból emberbe szállva
megmaradunk újnak

*A túlvilágian fényes fák lassan halványulni kezdenek. A tengerre ráborul az éj. Csak a hold és a csillagok világítanak A sziget
ötétjében szentjánosbogarak szálldosnak apró zöld pontokkal villogva, majd eltűnnek*

3. FELVONÁS, 3. KÉP, 1. JELENET.

*Quantarogan tengerpartja. Hajnal. Jobbról a városfal, az utcák, az épületek, mint az előző részekben. Elöl a feliratos kőtömb, lefelé
haladó keleti írásjelekkel is megírva, emellett vízszintesen, angolul is megvésvé, aranybetűsen. Jog a véleményhez. Jog a valláshoz.
Jog a szóláshoz. Jog a gyülekezéshez. A háttérben lassan hajók körvonalai bontakoznak ki. Népes tömeg érkezik velük a szomszédos
szigetekről. Kitódulnak a tengerpartra. Öltözetük egyszerű, mindennapos.*

KÖVETEK KÓRUSA

Ó friss, finom, illatos szeleket adott az ég!
Hajózni Quantaroganba, a hatalmas ünnepet megnézni itt!
Elkészült! Elkészült immár szépséges mintákkal,
a csodaszép, meseszép imatemplom!
Ó friss, finom, illatos szeleket adott az ég!
*Ünnepi díszben feszítő, tetőtől talpig felékszerezett, hatalmas quantarogani sokaság sereglik a városfalra. Harangok konganak. A
követekeket Qaloderiqqe és Agaberenata köszönti, ám a népes emberseregtől alig venni észre őket.*

KÓRUS

Ezüst homokóráink hajnalt mutatnak. Zenélő óráink hajnalt mutatnak. Illatóráink hajnalt mutatnak. Napóráink hajnalt mutatnak.
Virágszirom óráink hajnalt mutatnak. Gyertyaóráink hajnalt mutatnak. Szökőkút óráink hajnalt mutatnak.

*Ahogy a hajnali derengés tisztul, kivehetővé válnak egy keleti templom körvonalai, amely az előző színekben még nem szerepelt.
Agyoncizellált, faragványokkal teli ez is, ám vadonatúj. Koponyákból áll.*

KÓRUS

Ó Xongunk! Ó Xongunk! Ó hatalmas jóistenünk!
Íme kész a szép imatemplom néked!
Dzsungel koszos és izgága majmaiból
íme csillogás, elegancia, szépség született.
Birodalmunk büdös és izgága páriáiból
íme csillogás, elegancia, szépség született.
Quantarogan büzlő és szennyes árulóiból
íme csillogás, elegancia, szépség született.

Ó Xongunk! Ó Xongunk! Ó hatalmas jóistenünk!
Íme kész a szép imatemplom néked!

*Olajos testű, félmeztelen teherhordók túldíszített fülkékkel érkeznek a színre A fülkében drágakő-zuhatagos leplekkel takart emberek
ülnek szoborszerűen. Csupán a szemük számára van nyílás Egyikük trónja magasabb.*

A Ghuthandali! A Ghuthandali!
Ó Xongunk! Ó hatalmas jóistenünk! A Ghuthandali is vár!
Ó Xongunk! Ó hatalmas jóistenünk! Ó te segíts most nekünk! Zinazaga régóta nem jó!

Ó Xongunk! Ó hatalmas jóistenünk!
Elhasználódó szerveinket szeretnénk cserélni!
Ó Xongunk! Ó hatalmas jóistenünk!
Magasabb rendű emberré, örök életűvé akarunk válni!

Ó Xongunk! Ó hatalmas jóistenünk!
Szebb, ügyesebb gyerekeket akarunk mindenkinél!
Ó Xongunk! Ó hatalmas jóistenünk!
Magasabb rendű csecsemőket akarunk nemzeni!

QALODERIQQE

Ó Xongunk! Ó hatalmas jóistenünk! Mandulaillatú városunk vár! Ezernyi parányi csengő cseng nálunk! Dúsgazdag házfalainkon hófehér gyöngyök, üvegszínű gyöngyök, rubinszín gyöngyök. Dúsgazdag házfalainkon kőfaragások, fafaragások, domborítások. Ó Xongunk! Ó hatalmas jóistenünk! Méltó! Méltó hozzád, a mi jóistenünkhöz a város!

KÓRUS

Ó Xongunk! Ó hatalmas jóistenünk! Mandulaillatú városunk vár! Indokina bíborszínű, fahéjszínű, cinóberszínű gyöngyszeme vagyunk! Dúsgazdag palotáinkon szerecsendióvirágos, gyömbérvirágos, majoránnavirágos mintázatok százai. Dúsgazdag tetőinken szedergyöngyös, málnagyöngyös, szőlőgyöngyös cserepek százai. Ó Xongunk! Ó hatalmas jóistenünk! Méltó! Méltó hozzád, a mi jóistenünkhöz ez a város!

QALODERIQQE

Ó Xongunk! Ó hatalmas jóistenünk! Mandulatillatú városunkban minden muzsikál. Melódiákból fonódnak össze a mondataink, szavainkban ritmusok izzanak. Nem hallani dallam nélkül itt egy mondatot se, egyetlen szót se, szárazon, zörejesen, zenétlenül. Ó Xongunk! Ó hatalmas jóistenünk! Méltó! Méltó hozzád, a mi jóistenünkhöz ez a város!

KÓRUS

Ó Xongunk! Ó Xongunk!
Ó hatalmas jóistenünk! Jöjj!
Vár a költészet kifinomult népe!
Vár a szépség népe! Vár a zene népe!
Xong domborműve túlvilágian kifényesedik a magasban. Dermedt csend. A levegő is megáll. Komor basszushang szól meg a magasban.

XONG

Elég Quantarogan! Örökre elég!
Nem a költészet népe él itt!
Hanem közönséges bűnözők. Kivétel nélkül mind.
Nem a szépség népe él itt!
Hanem közönséges bűnözők. Kivétel nélkül mind.
Tömegpusztítók! Írماغotok se maradjon ezután.

Óriási robbanás. Xong lerombolja a várost. A házakat, palotákat, szobrokat, szökőkutakat, s valamennyi embert, élőlényt ellepi a sűrű növényzet. Quantarogan pár pillanat alatt ősi romvárossá alakul.

XONG

Őreimre bízom a lerombolt várost.
Quantarogan helyén megépül majd egy Új Világ.
Álságos, tömegek becsapására használható jogok mellett,
immár valódi emberi jogokkal.

A túlvilági fényesség megszűnik. A feliratos szikla mögül örök emelkednek elő. Gigantikus méretű sziklát emelnek az előző mellé, a régi szikla nemsokára már picinek mutat. A hatalmas kőóriáson feliratok, lefelé haladó keleti írásjelekkel is, emellett vízszintesen, angolul is, cirkalmasan, aranybetűsen. Jog az élelemhez. Jog a gyógyszerhez. Jog a hajlékhoz. Angolul: Right for Food, Medicine, and Accomodation. Rövidítve R.F.M.A. Ezek a kezdőbetűk ott állnak az örök páncéljain is.

R.F.M.A. feliratú katonák, háromágú szigonyokkal, lándzsákkal, pajzsokkal emelkednek elő mindenhol, szinte valamennyi vízparti szirt mögül, s a városromok mögül is. Néhány, a tengerparton rémüldöző pária és a szomszédos szigetéről érkezők maradtak csupán életben, ők óvatosan az öröket és a romokat nézegetik. A himnikusan ívelő zenében az egész színpadot ellepik a sziklák, szirtek, épületromok mögül előemelkedő örök. Az R.F.M.A feliratok elárasztják az egész színpadképet. Miután a színpad valamennyi része megtelt az őrzőkkel, az örök megmerevednek, mozdíthatatlanul, rendíthetetlenül, akár a szobrok. Függyöny.